

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

HAKİM SINIFLARIN FAŞİST TERÖRÜNE VE SENDİKA AĞALARININ İHANETİNE RAĞMEN 1 MAYIS KUTLANDI, KUTLANACAK

Bu yıl Türkiye'de 1 Mayıs sonrasında hakim sınıfların boyalı basını büyük bir gürültü ile 1 Mayısın sakin geçtiği haberlerini yaydı. Faşist yayın organları "devletin gücünü" gösterdiği şekilde propaganda yaptı. Özellikle İstanbul'da geçen yılın tersine "sokağa çıkma yasağı konmadan" 1 Mayıs kutlamalarının engellenmiş olması hakim sınıflar tarafından "büyük başarı", "anarşiye karşı kazanılmış büyük zafer", vs. olarak ortaya kondu. Demirel ve şürekası gerine gerine "devletin güçlü olduğunun bir kere daha ispatlandığını" söylediler.

Bu yıl gerçekten de Türkiye'de 1 Mayıs olağanüstü şartlarda kutlandı. 1 Mayıs'ta Türkiye'de hemen hemen işçi sınıfının tümünün yaşadığı büyük illerde ve Türkiye Kürdistan'ının hemen tümünde sıkıyönetim hüküm sürüyordu. Sıkıyönetim pasaları 1 Mayıs öncesinde 1 Mayıs kutlamalarını önlemek için yoğun bir terör başlattılar. Aramalar, sokak ortasında adam kurşunlamalar, işkence arttırıldı. Demokratik çalışmada içinde tanınan devrimciler ve bir dizi sendikacı 1 Mayıs öncesinde "tedbir olarak" içeri alındı. Yoğunlaştırılan teröre

paralel olarak ideolojik planda da "anarşistler 1 Mayıs'ta Türkiye'yi kana boyayacaklar" demogojisi ile 1 Mayıs kutlamalarına karşı kamuoyu yaratılmaya çalışıldı. Faşist Demirel ve şürekası, faşist Türkeş ve bir dizi "ünlü" usak "Türkiye top raklarında Türk bayrağın dan başka bayrak dalga landırılmasına, kızıl bayraklarla yürümeye izin verilmeyecektir. Devletimiz hainlerin başını ezecektir" yollu tehditlerle işçi sınıfını korkutmaya çalıştılar. Kendine demokrat adını takan, güya demokrasiyi savunan Ecevit ve onun partisi CHP de 1 Mayıs öncesinde verdikleri "biz kurnusuzluğa karşıyız" yollu işçi sınıfının en

Devamı 2.sayfada

AÇIKLAMA

Geçen sayımızda haber verdiğimiz gibi, faşist Demirel hükümeti, Federasyonumuzun "Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Yoluyla Mücadele" adlı yayın organının Türkiye'ye girmesini ve dağıtılmasını yasakladı.

Gazetemizin Türkiye'ye girmesinin Bakanlar Kurulu kararı ile yasaklanması şaşırtıcı bir olay değildir. Çünkü gazetemiz, faşist düzeni teşhir etmekte ve kurultuş yolunun Demokratik Halk Devriminden geçtiğini ortaya koymaktadır. Bu devrimci fikirlerin kitleler içinde yayılmasını hakim sınıflar bütün güçleriyle engellemeye çalışmaktadırlar. Bunun için devrimci gazeteleri ve dergilerin Türkiye'de basılmasını yasakladıkları gibi; yurtdışında çıkan devrimci yayınların normal yollardan Türkiye'ye ulaşmasını da engellemek istemektedirler.

Mücadele'nin Türkiye'ye girişinin yasaklanması yeni bir olay değildir. Mücadele'nin Türkiye'ye girmesi bundan iki yıl önce "demokrasi havarisi" Ecevit hükümeti tarafından yasaklanmıştı.

Şimdi aynı gazetenin faşist Demirel hükümeti tarafından yasaklanması; Ecevit ve Demirel'in niteliklerinin aynı olduğunu

Devamı 2.sayfada

BÜTÜN MÜCADELE OKUYUCULARINA ÇAĞRI

Arkadaşlar, kardeşler, bacılar, Ülkemizde yoğun bir faşist terör hüküm sürüyor. İlerici ve devrimci gazetelerin Türkiye'de legal olarak basılıp dağıtılma imkanları hakim sınıflar tarafından bütünü ile ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Devrimcilerin eline devrimci yayınların geçmesi olanağı gittikçe kısıtlanıyor.

Bu durumda yurtdışındaki Mücadele okuyucularına sesleniyoruz :

Türkiye'deki tanıdıklarınıza MÜCADELE'yi gönderin.

Onlara da MÜCADELE'nin savunduğu düşünceleri ulaştırmaya çalışın !

Okuduğunuz gazeteyi atmayın, Türkiye'ye de ulaştırın. Her MÜCADELE okuyucusu, Türkiye'de yeni bir MÜCADELE okuyucusu ya ratsın. Hakim sınıfların MÜCADELE'yi engellemeye çabalarını hep birlikte boşa çıkaralım !

MÜCADELE YAZI KURULU

ATİF BAŞKANINA "SİYASİ ÇALIŞMA YAPMASI" YASAKLANDI

DER OBERBÜRGERMEISTER DER STADT DARMSTADT
- DER POLIZEIPRÄSIDENT -

Der Oberbürgermeister der Stadt Darmstadt - Der Polizeipräsident -
Ordnungsamt - Postfach 110 780 - 6100 Darmstadt II

Mit Postzustellungsurkunde

Herrn
Osman Uludağ

6100 Darmstadt

Betr.:
Einschränkung Ihrer politischen Betätigung in der Bundesrepublik Deutschland gemäß § 6 des Ausländergesetzes (AuslG) vom 28.04.1965 (BGBl I S. 353), zuletzt geändert durch Gesetz zur Beschleunigung des Asylverfahrens vom 25.07.1978 (BGBl I S. 1.108)

Darmstadt Yabancılar polisi, 10 Nisan 1980 tarihli yazısı ile ATİF başkanı Osman Uludağ'ın siyasi çalışma yapmasını Yabancılar Kanununun 6-b maddesine dayanaarak yasakladı.

Yasaklama kararında, ATİF bildirilerinin den alıntılar yapılarak; bu bildirilerde, "dost Türkiye Cumhuriyeti hükümeti ile Batı Alman Cumhuriyeti arasındaki iyi ilişkileri bozmaya hizmet eden" pasajlar olduğu; bildirilerde Federal Almanya Cumhuriyeti'ne "emperyalist, militarist ve intikamcı" dendiği; "faşistler döktükleri kan da boğulacaktır" denerek şiddet kullanmaya çağrı yapıldığı; bütün bunların Federal Almanya Yabancılar kanuna göre yasak olduğu söyleniyor. Osman Uludağ'ın bu bildirilerin sorumusu olarak siyasi çalışma yapmasının yasaklandığı; bu yasağın dinlenmemesi halinde 5000 Mark para cezası; iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacağı bildiriliyor.

Osman Uludağ'ın siyasi çalışmasının bu şekilde yasaklanması; Batı Alman devletinin "demokrasi" sinin ne olduğunu bir

kez daha ortaya koymaktadır. Batı Alman devletinin demokrasisi yalnızca tekelleri sermaye ve usakları için vardır. Emekçiler için bu demokrasi, tekelleri sermayenin çıkarlarını (Federal Almanya Cumhuriyeti'nin çıkarlarını !) kökten zedelediği sürece vardır.

Osman Uludağ'ın siyasi çalışmasının yasaklanması, ATİF'e karşı girişilen saldırıların şimdiye kadarki en uç noktasıdır.

Federal Almanya devleti, Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyen; burada Alman emperyalizminin gerçek yüzünü teşhir eden ATİF'i yasaklamak istemektedir. ATİF başkanı Osman Uludağ'ın siyasi çalışmasının yasaklanması bu yönde atılmış önemli bir adımdır. Bu yasaklamanın geçmesi, sessizce kabul edilmesi, ATİF'in yasaklanması için bir ön şartın gerçekleşmesi demektir.

Polisin bu kararını her yerde en geniş çevrede teşhir etmek hepimizin, tüm devrimci ve demokratların görevi olmalıdır.

Çevremizdeki bütün ilerici Almanları

Devamı 5.sayfada

DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANMAK ; DEVİRİM YOLUNDA SAVAŞMAKTIR

tabi hakkını "kanunsuz" ilan eden demeciler le gerçekte faşist olduklarını bir kez daha gösterdiler.

1 Mayıs öncesinde Türkiye'de 30 ilde 1 Mayıs gösterisi yapılması resmen yasaklandı. 1 Mayıs gösterisi için müracaat ya pılan hiç bir yerde (bir-iki küçük kasaba hariç) 1 Mayıs gösterilerine izin verilme di. Faşist hakim sınıflar işçi sınıfına 1 Mayıs kutlama izni vermezken; ırkçı fa şist MHP devletin koruyuculuğu altında 3 Mayıs'ta "Türkçülük Günü" nü kutladı. Böylece 1976 yılında işçi sınıfının söke söke aldığı 1 Mayıs "işçi sınıfının bir- lik, mücadele ve dayanışma günü olarak kutlama" hakkı sıkıyönetimin süngüsü ve dipçisi ile geri alınmaya çalışıldı.

1 Mayıs öncesinde "1 Mayıs, adına layık bir biçimde mutlaka kutlanacaktır" yollu demeciler patlatan DİSK'in başındaki refor mist ve Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşist sendika ağaları, zoru görün ce hainliklerini bir kere daha gösterdi ler. Mersin'de tayin ettiği şartlarda gü- ya 1 Mayısı kutlayarak; 1 Mayısın işçi sı nıfının mücadelesine olarak anlamını yozlaş tırdılar. Bunlar faşist valinin çizdiği sınırın dışına bir adım çıkmamak için el- lerinden gelen "gayreti" gösterdiler. Bun ların düzenlediği gösteri milliyetçiliğin reklamının yapıldığı, vatan, millet nu- tuklarının stildiği bir gösteri oldu. Sen dika ağaları, Mersin'deki gösteride gös- terdikleri "üstün gayretler" dolayısıyla daha sonra faşist Mersin valisinin ve sı- kıyönetim pasalarının teşekküllerini, ger- çekten de alınlarının teri ile hak ederek aldılar.

Hakim sınıflar özellikle İstanbul, An- kara, İzmir, Adana gibi büyük şehirlerde 1 Mayıs öncesinde bütün silahlı güçlerini alarma geçirerek olağanüstü tedbirler al- dılar. Büyük şehirlerde bütün kavşaklar ağır makineli silahlarla donanmış kariyer lerle (zırhlı askeri araçlarla) tutuldu. Gerçi sokağa çıkma resmen yasaklanmadı a- ma sıkıyönetim pasaları bildiri üzerine bildiri yayınlıyarak halka insan topluluk larından uzak durma; herhangi bir çatışma halinde derhal yere yatarak "teröristleri açığa bırakma" yolunda çağrılar yaparak göz korkuttu ve halkın 1 Mayısta sokağa çıkmasını bu şekilde önlemeye çalıştı.

1 Mayısta İstanbul'da Taksim, Ankara'da Tandoğan, İzmir'de Konak meydanları or- du ve polisle dolduruldu. Bu meydanlara a- raç girmesi yasaklandı. Yolu düştüpte mey- danlardan geçmek zorunda kalanlar durduru larak onlarca kere arandılar.

Bütün bu olağanüstü tedbirlere rağmen, hakim sınıflar güçlerinin önemli bir böl- ümünü yığdıkları büyük şehirlerde bile, 1 Mayıs kutlamalarını tam olarak engelle- yemediler. Büyük şehirlerde özellikle dev- rimcilerin yoğun oldukları gecekondu semt- lerinde yapılan toplantılarla ve yer yer- düzenlenen korsan mitinglerle 1 Mayısın devrimci geleneği sürdürüldü. 1 Mayıs, bir çok kasaba ve köylerde de yapılan top- lantı ve mitinglerle anlamına uygun bir- şekilde kutlandı.

Türkiye'de bu yılki 1 Mayıs, bir kez daha komprador patron ağı düzeninin kök- ten sallandığını, ama hakim sınıfların çö- küşe yaklaştıkça azgınlaştıklarını göster- di. 1 Mayıs aynı zamanda, hakim sınıfla- rın ne kadar azgınca saldırırlarsa saldırı- nın, Türkiye'yi dikensiz gül bahçesine döndüremeyeceklerini, devrimci mücadeleyi geriletseler bile bütünyle bastıramaya- cıklarını gösterdi. 1 Mayıs DİSK'in başın- daki işçi sınıfı hainlerinin palavracılı- ğını da bir kez daha gösterdi.

K.İNAN

AÇIKLAMA- Baştarafı 1. sayfa
bunların ve partilerinin faşist düzenin parçaları olduğunu açıkça gösteren bir o- laydır.

Biz, ATİF olarak; Mücadele'nin Türkiye ye girmesinin yasaklanmasını, bütün ileri ci ve devrimci basına yapılan saldırıla- rın bir parçası olarak görüyor ve şiddet- le protesto ediyoruz.

Hakim sınıfların gazetemizin, Türkiye' ye girmesinin yasaklanması üzerine, onla- rın bu kararını boşa çıkarmak ve Türkiye- deki okurlarımıza normal yollardan ulaş- bilmek için bu sayımızdan itibaren gazete- mizin adını bir kez daha değiştiriyoruz.

Okuyucularımızın bunu anlayışla karşı- layacağını umuyoruz.

MÜCADELE YAZI KURULU

HALK GECESİ

Yer: Emdingen Festhalle, Schöenberg
Tarih: 14.6.1980 Cumartesi, saat 17.00
Schöenberg ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği

MAZGİRT

KAN VE ATEŞ 1 MAYIS'I ENGELLEYEMEDİ

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve müca- dele günü 1 Mayıs, bütün engelleme ve sal- dırı, baskı ve tehdit çabalarına karşı Maz- girt'te kutlandı.

1 Mayıs'tan haftalarca önce Partizan ta- raftarları halk saflarındaki bütün siyaset- lere "eylemde birlik, propaganda ve ajitas- yonda serbestlik" ilkesi temelinde, eylem birliği önerisi götürdüler. HK grubu her zamanki bilinen nakaratlarıyla eylem birli- ği önerisini reddetti. Dillerine doladıkları üç beş yalan yanlış olayı bahane ederek üstelik bu olayları temelden çarpıtarak eylem birliği yapmayacaklarını, eğer 1 Ma- yıs günü kendilerinin dışında (özellikle Partizan taraftarlarınca) gösteri yapılsa bunun "provokasyon" (!) olacağını belir- tecek kadar sorumsuzlaştılar. D.Yol da ey- lem Birliği önerisini geri çevirdi. O'nun gerekçesi ise eylemi başka yerde yapacak- ları idi. Eylem Birliği önerisini kabul e- den DHB oldu. İlk başta çekingen davranan DHB'ciler, sonradan eylem birliği önerisini kabul ettiler.

Eylemden iki gün önce HK "Genel grev" ya- pacığını ilan etti. Mazgirt lisesinin kapı- sını silahla tutarak Partizan taraftarları öğ- rencileri zorla okula sokmak istemediler. Partizan taraftarları uyanık davranarak HK' nın yapmak istediği provokasyona gelmedi- ler. Ve olay çıkartmadan okula gitmekten vaz- geçtiler. HK'cılar kazaa'nın içinde ise, es- nafları tehdit ederek zorla kepenk kapat- tırmak istediler. Bu da para etmedi. Halk bu durumu nefretle kınadı. Kısacası HK'nın "Ge- nel Grev" şarlatanlığı, genel sessizliğe dönüştü. Kitleler onların bu palavracılığı- na değer vermediler. Baş vurdukları her ka- pıdan "Neden diğer devrimcilerle eylem bir- liği yapıyorsunuz?" cevabını aldılar. Bö- lücü saldırgan yüzleri iyice açığa çıktı.

D.Yol 1 Mayıs'ta başka yerde eylem düze- leyeceğini belirtmesine rağmen 30 Nisan'da küçük bir kalabalıkla bir gösteri düzene- di ve dağıldı. Bu durum onların eylem bir- liği yapmama gerekçelerinin sahte olduğunu ortaya çıkardı.

30 Nisan akşamı askeri güçler, kariyerler, sivil polisler, Mazgirt'te dolmaya başladılar. Akşam'dan 1 Mayıs günü yapacakları sal- dırının planlarını hazırlamak için, Mazgirt- in çevresine, dağlara asker çıkardılar. Önem- li tepeyeri, boğazları tespit ettiler.

1 Mayıs sabahı kitleler köylerden Tunc- liden Mazgirt'e doğru akın akın gelmeye baş- ladılar. Gösteriye gelenler içinde ihtiyar nineler, çocuklu gelinler, kızlar, kadınlar, yağlı köylüler özellikle dikkat çekiciydi. Faşist devletin sıkıyönetim generalleri aracılığı ile savurduğu "vuracağız, dağıta- cağız" tehditleri, yasakların yeniden yasak lanması kararları sökmüdü. Kitleler 1 Mayıs gününün mücadeleciler geleneğini yaşatmak i- çin kararlıydılar. Mazgirt'e yaklaşıldığın- da bütün yolların mavi bereli komando ve jandarmalar tarafından tutulduğu dağlara asker yığıldığı, hain tuzakların hazırlandığı görüldü. Göstericiler buna rağmen ge- rilemeden Mazgirt'e girmek için dağınık bir şekilde hareket etmeye başladılar. An- cak yolları tutan sıkıyönetim "Güvenlik kuvvetleri" (!) tehditler savurarak kitleyi kazaya sokmadılar. Bunun üzerine kitle köy

yollarında toplanmaya başladı. Faşist güç- ler arabalarla gelenleri ise geri dönder- diler. Bu durumda köylerden ve Tunceli'den gelenler Mazgirt'in iki tarafında birik- tiler. Tunceli'den gelenler Mazgirt'in Tunceli tarafındaki dağlarda birikirken, köylerden gelenler Mazgirt'in doğusundaki dağda biriktiler. Saat 10.00 sıralarında jandarma Tunceli'den gelenlere ateş açtı. Otomatik tüfekler, kariyerler ateş kumaya başladılar. Devrimciler de silahla karşı koydular. Sloganlar atarak, marşlar söyle- yerek faşist saldırıyı göğüslediler, ve 45 dakikalık bir çatışmadan sonra geri çekil- diler. Bunu takiben köylerden gelenler Maz- girt'e girmenin şartları ortadan kalkınca dağda slogan atmaya başladılar. Kitlenin bulunduğu yerde Partizan ve DHB tarafından yapılan kısa konuşmadan sonra "Yaşasın 1 Mayıs" "Kahrolsun komprador patron ağı devleti" sloganları arasında kitle dağıl- maya başladı. Kiralık itler bu sefer oto- matik tüfeklerle kariyerlerle kitlenin bu- lunduğu tepeleri taramaya başladılar. Kit- leden de bombalarla, silahlarla cevap veril- di. Savunmasız halka saldırmada oldukça "ce- saretli" bir şekilde davranan hakim sınıf- ların kiralık bekçileri korkudan kitleye yanaşamadılar. Çaresiz bir şekilde dağları taradılar. Şehrin içinde halktan kişileri ve bazı devrimcileri tutukladılar.

Bundan sonra Mazgirt'in üstündeki dağlar- da yeniden slogan sesleri duyulmaya başlan- dı. Kazanın içinde gösteri yasaklanmıştı ama dağlarda bunu yasaklayamadılar. Dağlar "Yaşasın 1 Mayıs" "Yaşasın Halk Savaşı" sloganlarıyla çınlamaya başladı. Dağlara yerleştirdikleri jandarmalar çareyi kaçmak- ta buldular.

Göstericiler bomba atarak, otomatik tüfek- lerle dağlarda pusu kuran jandarmalara a- teş açarak gösteriyi dağlarda devam ettir- diler. Sabahleyin büyük bir zafer edasıyla dağlara yerleştirilen jandarmanın yerini göstericiler aldı. Halk kazaa'nın izinden bu durumu ilgiyle izledi.

Hakim sınıflar getirdikleri militarize güçlerle, kazaa'nın içinde gösteriyi engel- lediler ama 1 Mayıs'ın Birlik, Dayanışma, ve Mücadele geleneğini engelleyemediler. 1 Mayıs her şeye rağmen kutlandı.

Bu olaylar komprador patron ağı devleti- nin halk düşmanı faşist yüzünü emekçi kit- lelere bir kez daha gösterirken, aynı zaman- da eylem birliğinin önündeki bölücü engel- leri de bir kez daha gösterdi. "Genel Grev" "Barikat Savaşı" palavralarının sadece bir kuru gürültü olduğunu halk kendi pratiğiyle görürken gerçek devrimcilerin mücadeleciler ve kararlı tutumlarını bir kez daha emekçi kitleler kendi pratikleriyle gördüler. 1 Ma- yıstan önce Partizan taraftarlarına meyda- nı vermeyeceklerini söyleyen HK'cılar 1 Ma- yısta ortalıkta görülmediler.

Biz MÜCAOELE okuyucuları da gösteriye ka- tıldık. Mücadelemizi gazetemiz aracılığı ile diğer yerlerdeki sınıf kardeşlerimize ilet- mek istiyoruz.

-1 MAYIS'TA YÜKSELEN MÜCADELEMİZ
DEVAM EDECEKTİR!

MAZGİRT'TEN MÜCADELE OKUYUCULARI

YURTDIŞINDA 1 MAYIS

HESSEN

Hessen bölgesindeki ATİF dernekleri ve sempatizan komiteleri bu yılki 1 Mayıs mü- cadelelerini koordineli olarak yaptılar.

Önce 30 Nisan'da Darmstadt'ta enternas- yonal bir gece düzenlendi. Geceye takri- ben 300 yerli ve yabancı ilericiler katıldı. Toplantı Ozan Reçber'in okuduğu devrimci türkülerin, Darmstadt İşçi Derneği folklö- rümünün folklor gösterisinin, Afganlı ar- kadaşların korosunun sunduğu bağımsızlık türkülerinin sergilendiği enternasyonal- alanda devrimci kültürün hakim olduğu bir gece oldu. Gece ATİF, TÖK/YD, Partizan,

Sili Halk Cephesi, Guafs (Afganistan Ge- nel Öğrenciler Birliği), Akıma Karşı, A- merikan devrimci askerler komitesinin (Right Back) ortak çabalarıyla yerine ge- tirilmişti. ve söz konusu kuruluşlar gece- de birer mesaj okudular. Ülkelerindeki ge- lismeler hakkında bilgiler verdiler. En- ternasyonal marşıyla gece sona erdi. Gece de Yaşasın Devrimci 1 Mayıs ve yaşasın en- ternasyonal dayanışma sloganları almanca türkçe olarak en çok atılan sloganlardı. Ertesi gün 1 Mayıs'da dört ayrı şehirde gösteri düzenlendi.

Frankfurt, Koblenz, Bad Kreuznach'taki yü- rüyürlere DGB'ye muhalefet olarak katınıldı. Bu yürüyüşler sabah 9.00 da başlamış- tı, bu şehirlerdeki yürüyüşçülerden önem- li bir bölümü saat 12.00 de başlayan Rüs- selsheim yürüyüşünü desteklediler. Rüssel- heim yürüyüşü ATİF tarafından tertiplen- mişti.

Frankfurt'taki yürüyüşte ATİF, ATÖF ve GDS(Akıma Karşı) bir blok oluşturdu. Bu blokta 400'ü aşkın kitle yürüdü. Yürüyüş boyunca devrimci sloganlar haykırıldı, ay- rıca Darmstadt folklor gösterisi ve hava- ya atılan Strauss'mu Schmidt'mi veba mı koleramı yazılı kağıtlar bizlere propagan- da ve ajitasyonda avantaj sağladılar. Mi- ting alanına geldikten sonra DGB şefleri protesto edildi, ayrı bir mitingten sonra Rüsselsheim'a hareket edildi.

Devamı 3. sayfa

YURTDIŞINDA 1 MAYIS-Baştarafı 2.sayfada

Frankfurt'taki yürüyüş hakkında Osman Tataroğlu Köln Radyo Evinde verdiği haberde "Faşizme Geçit Yok" sloganlarının atıldığını söylüyor. Oysa Frankfurt'ta bizden daha kalabalık Türkiyeli işçi grubu yoktu. O. Tataroğlu bunu görmemezlikten gelmiştir.

Bad Kreuznach'taki yeni örgütlenmeye başladı. Gümüş ve ilk defa örgütlü olarak 1 Mayıs gösterilerine katıldığımız bir yer olması ne rağmen 100 civarında kitleyle olumlu bir gösteri yaptık. Orada daha önceden beri örgütlü bulunan ve arkadaşlarımızı karşı ihbarcılıktan, fiili saldırıya kadar her türlü faşist metodlarla mücadele-mizi engellemeye çalışan Fidef üyesi sosyal faşist tekke ise bu 1 Mayıs'da hayal kırıklığına uğradı. Bu durum iyi bir çalışma yürüttüğümüz zaman nasıl güçlenebileceğimizi belgelemektedir. Sonuç olarak Bad Kreuzbach'da da bu yıl 1 Mayıs'ın devrimci özü dile getirilmiş oldu.

Koblentz'de 250 civarında taraftarlarımızla DGB yürüyüşüne katıldık. Devrimci sloganlarla sendika ağalarını rahatsız ettik. Sendika ağaları başlangıçta miting alanında bizlere söz hakkı vereceklerini vaad ettikleri halde miting alanında bu sözlerini tutmadılar. Ancak bu bizi kesinlikle geriletmedi, başından sonuna kadar tavizsiz devrimci sloganlarımızı haykırarak, miting alanında sendika ağalarının konuşmalarını protesto ettik, ayrı bir miting yaparak Rüsselsheim yürüyüşüne hareket ettik, ama biz yürüyüş alanına geldiğimizde yürüyüş çoktan hareket etmişti. DGB kapalı toplantısında bildiri dağıtan HK' grubunu gördük. Fakat onlar yürüyüşe katılabilmemiz için bize yardımcı olmadılar.

RÜSSELSHEIM

Batı Alman devleti bu güne dek kendi yasalarını da rafa kaldırma pahasına en demokratik hak olan yürüyüş ve gösterileri yasaklıyor. Her yönlü olduğu gibi bu faaliyetlerde Batı Alman emperyalistlerinin genel karakterinden ayrı olarak düşünülemez.

Uzun süreden beri, derneğimizin yürüyüş, kültürel, vs. faaliyetleri sürekli engellenmiş, en azgın saldırılara maruz kalarak derneğimiz kapatılmaya çalışılmış üyelerimiz tutuklanmıştır. Fakat tüm bunlara rağmen mücadele sürdürülmüştür. İşte bunun ürünüdür ki; Batı Alman emperyalistleri bir adım daha geri atmıştır. Kitlelerin tepkileri ve Batı Alman emperyalistlerinin teşhiri 1 Mayıs yürüyüşünde onları köşeye sıkıştırmıştır.

Rüsselsheim'daki yürüyüş 500 kişi katılmıştır. Rüsselsheim'daki mücadelede sadece görünüşü kurtarmak için kendilerine pay çıkarmaya çalışan Halkın Kurtuluşu, vs. oportunistler o gün gerçekten ölümlü sessizliği içindeydiler. Sadece Devrimci Yol denilen teşkilat 30 a yakın bir grupla yürüyüşe katılmıştır.

Yürüyüş boyunca "ATİF-ATÖF yasaklanmaz", "Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiilik", "Yaşasın devrimci 1 Mayıs", "Y.Turan serbest bırakılmalıdır", "Haftada 35 saatlik işgünü ve bazı Almanca sloganlar haykırıldı.

Ayrıca yürüyüş kendi flamasıyla katılan Partizan olumlu tavırları ve disiplinli yapısıyla dikkat çekiyordu. Bu kortejde yer alan arkadaşlar da :

"Yaşasın Halk savaşı", "Komprador patron ağı devletini yıkacağız, halk iktidarını kuracağız", "Leninizmin yolunda ilerliyoruz Partizan", vb. sloganlarla yürüyüş düzeni içerisinde disiplinli bir tarzda sloganlar haykırıldı.

Ayrıca yürüyüş önünde davul, zurna, folklor yürüyüşü de canlılık katıyordu. Diğer taraftan 1 Mayıs burada da enternasyonal dayanışmanın canlı bir örneği ni teşkil etti. Toplanma alanında ATİF, GUAFS, Akıma Karşı teşkilatları adına birer konuşma yapıldı. Günün anlamı ve önemine değinilerek dünyadaki genel durum belirtildi.

Yürüyüş esas olarak olumlu olmasına rağmen bazı olumsuzluklar da taşıyordu. Bunlar; Almanca sloganlarda düzensizlik, ordnerler(görevliler) dışındaki kortej haricine çıkılması, vs. idi. Elbette bu yürüyüşte olduğu gibi her zaman olumsuzluklarımızı amansızca ortaya koymalı, onlardan dersler çıkararak ilerki dönemlere daha da sağlıklı hazırlanmalıyız.

Hessen bölgesindeki eylemleri bir bütün olarak değerlendirdiğimizde 1 Mayıs devrimci geleneğine uygun olarak kutlandı. Başarılı eylemler yaptık. Gelecek sene daha da başarılı olacağız.

YAŞASIN DEVRİMCİ 1 MAYIS
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA

HAMBURG

1 MAYIS

Dünya işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs, Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği (ATİF üyesi) tarafından ismine uygun bir şekilde kutlanmıştır. Şehrimizde 1 Mayıs mitingini DGB (Alman Sendikalar Birliği) düzenlemiştir. Biz, DGB'nin muhalefet bloğunda yerimizi alarak, bir Mayısın anlamını ve önemini gücümüz oranında Alman ve Türkiyeli işçi ve öğrencilere anlatmaya çalıştık.

Yürüyüş sabah saat on sıralarında hareket etti. Dernek olarak yürüyüşün bütün ön hazırlıklarını önceden yeterli olarak yaptığımız için yürüyüş alanına disiplinli bir şekilde girerek yerimizi aldık. Şehrimizde bu güne kadar yapılan 1 Mayıs gösterilerine dört yıldır katılmaktaydık. Fakat bu seferki yürüyüşümüz önceki yıllara oranla, kitle olarak kalabalık, disiplinli ve canlıydı. Bu başarılı yanlarımızın nedeni; 1 Mayıs hazırlığında yeterli olmasa da evleri, heimleri (yurtlar) gezerek propaganda yapmamız ve yürüyüşe davul zurna eşliğinde katılmamızdır. Diğer önemli bir neden de Türkiyedeki gelişen sınıf mücadelesine paralel olarak şehrimizde de mücadelenin gelişmesiydi.

Davul, zurna ve folklor eşliğinde 1 Mayıs alanına girmemiz, tüm Alman ve Türkiyelilerin dikkatini çekti. Yürüyüşe katılan ve çevredeki insanlar bir Türkiye yaşadılar. Yürüyüşümüze 300 kadar kitle katıldı. Yürüyüş boyunca haykırığımız şairler yeterli olmasa da canlı bir şekilde haykırıldı. Megafonlarımızın az oluşu ve küçük oluşu, teknik olarak sesin toplu çıkmasını engelliyordu. Yürüyüş ve miting 3 saat kadar sürdü. Yürüyüş boyunca yayın organlarımız satıldı, bildirilerimiz dağıtıldı "Türkiye'nin Gerçek Yüzü" isimli broşürden 90 tane satıldı. Yürüyüş boyunca sık sık davul, zurna eşliğinde folklor ekibimizin halaylar çekmesi, marşlar söylemesi yürüyüşün canlılığını artırıyor ve saflarımıza sürekli yeni demokratların katılmasını sağlıyordu. Yürüyüşün bitim yeri DGB binasının önünde, biz DGB'nin konuşmasını dinlemeden, önce davul, zurna çalarak halay çektik. Böylece Türkiyeli kitlelerin hemen hemen hepsini çevremize çekmeyi başardık. Halaydan sonra bir arkadaş kısa aralıklarla çeşitli konulara değinen konuşmalar yaptı. Yaptığımız konuşmalar yaklaşık 450 kadar kitle tarafından dikkatle izlendi. Mitingin sonuna doğru hep birlikte "Yaşasın Devrimci 1 Mayıs", "Türkiye'de 1 Mayıs engellenemez", vb. sloganlar atarak dağıldık. Bir bütün olarak söylemek gerekirse yürüyüşümüz olumlu ve başarılı oldu.

Kitlevi olarak sadece Hamburg'da 300 kadar yürümümüz, derneğimiz ve ATİF hakkında yapılan asılsız dedikodulara iyi bir cevap teşkil etti. ATİF üyesi derneğimizin yıkıldığının propagandasını yapan oportunist ve kavga kaçkınlarına 1 Mayıs eylemimiz iyi bir tokat indirmiştir. Bu gerçeği böz konusu insanlar da kabullenmek zorunda kalmışlardır.

Diğer Yürüyüşler

Hannover'de ATİF saflarında 250 yi aşkın kitle yürüyüşü, Kiel'de 110 kadar kitle, Bremen'de 100 kadar kitle yürüyüşüdür. Kiel'de yürüyüşü yapan DGB değil Alman orta yolcularıdır. Alman orta yolcuları, bizim arkadaşlara merkezi arabada, miting alanında almanca, türkçe konuşma hakkı tanıdılar. Başarılı bir konuşma yapılmıştır. Kiel'de KPD/ML 1 Mayıs Komitesi olarak yürüyüş yaptı. 5 i Halkın Kurtuluşundan olmak üzere 50 kişi katıldı.

DUISBURG

Derneğimiz bu yılda 1 Mayısta DGB'inde DGB'ye muhalefet olarak yürüdü. İGM başkanı Loderer'in konuştuğu mitingte 3000'e yakın bir kitle vardı. B.Alman polisi daha bizim kortejimiz yürüyüşe geçerken "Loderer konuşurken megafonla slogan atıp atmadığınızı" sordu. Amaca bizi yürüyüşün başında engellemekti. Kendisine Alman işçi sınıfının örgütü diyen DGB ancak 1000 kişiyi toplayabilmişti. Buna karşın derneğimiz ise 400 dolayında kitle ile yürüyüşe gözleri kamaştı.

1 Mayıs'tan önce 6000 dolayında bildiri dağıttık. Evlere, hayımlara, işyerlerine sinemalara, pazarlara gittik. 1 Mayıs akşamı saat 17.00'de KABD'nin düzenlemiş olduğu toplantıya katıldık. Bu toplantıyı bir eğlence toplantısı yaptılar. KABD'liler bize 20 dakika konuşma hakkı verdiler. Bizde bunun 10 dakikasını GDS'li arkadaşlarımıza vermek istediğimizi söyleyince konuşma yapamayacağımızı belirttik. Bunun üzerine toplantıyı terk ettik. Fakat bu taktik bir hataydı. Orada durup mücadele etseydik daha olumlu olurdu. Bizim peşimizde 50'ye yakın DHB ve yine 50 dolayında VP taraftarları yürüdü. Bugüne kadar RGO diye bir grüv ortaya atan KPD/ML ve HK ise birden bir bildiri yayınlamaya Duisburg, Hochfeld'de DGB'nin arkasında yürüyeceklerini açıkladılar. DY ile ortaklaşa yapılan bu yürüyüş de 200 dolayında kitle katılmıştır.

DUISBURG TÜRKİYELİ İŞÇİLER
DERNEĞİ

B.BERLİN

Uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, Batı Berlin'de mücadeleci bir ruhla kutlandı.

1 Mayıs günü öncesi 30 Nisan'da Batı Berlinli Komünist (WBK), Afganistan Genel Öğrenci Birliği (GUAFS) İranlı devrimci bir örgüt (Peykar) ve ATİF üyesi Türkiye İşçi Derneği (TİD), ATÖF üyesi Türkiyeli Öğrenciler Derneği (TÖD) nin birlikte hazırladığı enternasyonal bir gece yapıldı. Geceye katılan örgütler, 1 Mayısın önemini vurgulayan, kendi ülkelerindeki sınıf mücadelesini anlatan konuşmalar yaptılar. Afganistan'lı ve İranlı devrimcilerin koroları, Türkiyeli devrimcilerin folklorları ve ozanları geceye renk kattı. Gece enternasyonal'in söylenmesiyle son buldu.

1 Mayıs günü ATİF üyesi TİD ve ATÖF üyesi TÖD, Alman sendika ağalarına karşı muhalefet bloğunda disiplinli bir şekilde yürüdüler. Yürüyüş 200 civarında kitle katıldı. Yürüyüşte en çok göze çarpan ve ilgi toplayan ATİF ve ATÖF dernekleri sloganlar atarak DGB'den işçi sınıfı düşmanı bir sendika ağasının konuşma yapmaktaki olduğu miting alanına girdiler. Miting alanında bir süre kalınarak "Yaşasın devrimci 1 Mayıs", "Kahrolsun sendika ağaları" sloganlarıyla DGB temsilcisinin konuşması yer yer kesildi. Daha sonra miting yerinden ayrılarak derneğe gidildi ve 1 Mayıs üzerine bir seminer verildi.

Dortmund Ve Castrop ATİF üyesi dernekler 1 Mayıs yürüyüşüne ortak olarak katıldılar. Yürüyüş Dortmund'da yapıldı ve 200 ün üzerinde kitle yürüdü.

Köln'de yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne Köln ve Aachen dernekleri 200 ün üzerinde kitleyle katıldılar.

Devamı 12. sayfa

HALKIN KURTULUŞU NEREYE GİDİYOR

Geçen ay içinde, Halkın Kurtuluşu şeflerinin devrimciler arasında düşmanlık tohumları ekme; devrimcileri birbirine karşı kışkırtma siyaseti Darmstadt'da yeni bir aşamaya ulaştı. Halkın Kurtuluşu şeflerinin kışkırttığı bir dizi Halkın Kurtuluşu 27 Nisan'da Halkın Kurtuluşu'nun düzenlediği bir gecede propaganda yapan ATİF'li devrimcilere ve Partizan taraftarı bazı devrimcilere fiilen saldırarak, şiddet uyguladılar. Halkın Kurtuluşu'nun halk saflarında gördüğü için böyle bir saldırıyı beklemeyen ve hazırlıksız olan ATİF'li ve Partizan taraftarı devrimcilerden bazıları Halkın Kurtuluşu'nun bıçaklı zincirli saldırısında yaralandılar.

Biz bu olay üzerine bir kez daha görüşlerimizi ortaya koymak, bütün devrimcileri provokasyona karşı uyararak istiyoruz.

Bugün ülkemizde komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Bu faşist diktatörlüğü yıkmaya adına yola çıkan bir dizi örgüt vardır. Bu örgütlerden doğrudan doğruya şu veya bu emperyalist gücün uşaklığını yapmayan, hakim sınıfların doğrudan uzantısı olmayanlar, bugün devrimci teşkilatlar olarak değerlendirilmelidir.

Bu devrimci teşkilatlar arasında çıkarlarını savundukları sınıflar açısından farklılıklar; savundukları ideolojiler açısından farklılıklar, derin çelişmeler vardır.

Ancak bugünkü aşamada, devrimci teşkilatlar, aralarındaki çelişmeleri şiddet yoluyla çözmeye karşı çıkmalı; aralarında ki çelişmeleri tartışma, eleştiri, ikna yöntemi ile çözmeye çalışmalıdırlar. Sorun tüm devrimci teşkilatlar açısından

kitleyi bilinçlendirmek ve kitleyi kazanmak olduğuna göre, aradaki çelişmeleri çözmeye yöntemi kitleler içinde ve kitleler önünde tartışma olmalıdır.

Bugün devrimci teşkilatların birbirlerine karşı şiddet uygulamaları, silahları hakim sınıflar yerine birbirlerine çevirmeleri yalnızca hakim sınıflara yarar, kitleyi devrimcilerden soğutur.

Devrimci teşkilatlar devrimci olduklarının bilincinde davranmalı, bir başka devrimci teşkilatın "devrimcilere karşı şiddet kullanma" şeklindeki bir hatasını kullanarak "kan davası" yaratma, kan davası anlayışını geliştirme yolunu tutmamalıdır.

Bugün devrimciler arasında şiddet uygulanmasını savunular ve bunu yapanlar ya bilinçli provokatördürler ya da provokasyona alet olan sorumsuz kişilerdir. Bütün devrimci teşkilatlar kendi içlerinde ve kitleler içinde devrimciler arasında şiddet kullanılmasının karşısında propaganda yapmalı, kitleyi ve üyelerini, taraftarlarını eğitmelidir.

Bu genel anlayışımız ışığında son gelişmelere baktığımız zaman gördüğümüz şudur :

Halkın Kurtuluşu şefleri uzun süredir, kendi tekkelerini sağlamlaştırma yollarını, yolu olarak dedikoduyu, karalamayı, palay rayı, iftirayı seçmişlerdir. Bunların amacı; devrimci teşkilatlar arasında düşmanlık yaratarak, devrimci teşkilatlar arasındaki, özellikle tabandaki tartışmayı engellemektir. Bu engellendiği zaman, tabii ki Halkın Kurtuluşu'nun etkilediği kitle bu tekkeden kurtulamayacaktır. Onlar bunun için planlı olarak belli devrimci

teşkilatlar hakkında "bunlar ajan-provokatördür" şeklinde kitlesini eğitmeye çalışmaktadır. Tabii ki eğer bu suçlama doğru ise, devrimcilerin "ajan-provokatörlerle tartışmak diye bir sorunu olmayacağı için mesele çözülmüş olmaktadır. Halkın Kurtuluşu, mesela Partizan'a, ATİF'e ve ATÖF'e İspanya'da yapılan Gençlik Kampında bu çamuru atmıştır. Bu çamur atıldıktan bu yana Halkın Kurtuluşu şeflerinin yaptığı bu provokasyon açıklanmaya çalışılmış, ulaşılan her yerde şeflerin bu provokasyonu geri tepmiş ; ama ulaşılamayan yerlerde Halkın Kurtuluşu sempaticizmaları, Partizan'ı, ATİF'i, ATÖF'ü ajan, provokatör örgütler olarak tanıyarak eğitmişlerdir. Şeflerin kışkırtması sonucu, bu gibi insanların bir provokasyona alet olması; ATİF'li, ATÖF'lü, Partizan taraftarı arkadaşlarıyla yan yana geldiklerinde onlara karşı şiddet uygulamaları mümkündür.

Halkın Kurtuluşu, bunu yalnızca ATİF, ATÖF, Partizan için değil, tüm devrimci teşkilatlara karşı uygulamaktadır. Mesela son olarak bir zamanlar kardeş oldukları Halkın Yolu'nu "provokatör" ilan etmişlerdir.

Bu ortamda, devrimciler çok dikkatli olmalı; Halkın Kurtuluşu şeflerinin hazırladığı devrimcileri birbirine karşı kışkırtma tuzağına düşmemeli; Halkın Kurtuluşu'nun gerici şeflerinin bu oyununu kitleler önünde teşhir etmelidir. Halkın Kurtuluşu her yerde kitleler önünde siyasi tartışmaya çağırılmalıdır. Devrimci kitleler önünde tartışma, Halkın Kurtuluşu şeflerinin öcü gibi korktuğu şeydir.

ATİF ve ATÖF'lü devrimciler, Halkın Kurtuluşu şeflerinin provokasyonlarını teşhir etmeyi görev olarak kavramalı, kitleler içinde "kan davası" düşüncesini yıkmaya çalışmalıdırlar.

Devrimciler bundan böyle Halkın Kurtuluşu ile ilişkilerinde, onların provokasyon ortamı yaratabileceği her noktayı göz önüne alarak hareket etmelidir. Halkın Kurtuluşu şeflerinin provokasyonları karşısında her zaman hazırlıklı olmalıdır. B.BİÇAKÇI

ATİF-TÖK / YD(ATÖF FTÖB BTÖF)

DEVİRİM MÜCADELESİ AZİM VE KARARLILIK İSTER.
ACIZLIĞIN VE YOZLAŞMANIN VARDIĞI YER:
DEVİRİMCİLERE FİİLİ SALDIRGANLIKTIR.

HALKIN KURTULUŞU! BÖYLE NEREYE?

ATİF ve ATÖF sempaticizani bir gurup arkadaşımız, Darmstadt'ta saldırıya uğradı. Bu saldırı hiç birimizin yabancıları olmadığı faşistlerden ve sosyal faşistlerden geldi. Bu seferki saldırı hepimizin halk saflarında gördüğü ve değerlendirdiği bir siyaset tarafından geldi. Halkın Kurtuluşu'ndan geldi.

ATİF ve ATÖF sempaticizanlarını herkes Batı Almanya'da Batı Alman burjuvazisine Türk faşistlerine ve sosyal faşistlerine karşı yürüttüğü mücadeleden tanır. ATİF ve ATÖF sempaticizanlarına şimdiye kadar faşistler ve sosyal faşistler sayısız kereler saldırdılar. Diyebiliriz ki; hiç bir üye veya sempaticizan derneğimiz yoktur ki saldırıya uğramış olmasınlar. Bu bakımdan ATİF-ATÖF sempaticizanları hastaneye, hapis haneye yabancı değillerdir.

ATİF ve ATÖF sempaticizanları şimdiye kadar kendilerine yönelen saldırılara alınlarının akıyla püskürttüler. Faşistlerle ve sosyal faşistlerle olan kavgalarda tüm devrimciler adına halkımızın yüzünü kara çıkartmadılar, onlar için iftihar unsuru oldular.

ATİF-ATÖF sempaticizanları, bu seferki saldırıya karşı kendilerini koruyamadılar. Hemen hemen hepsi yaralandılar. Sempaticizanlarımız dövülebilirler, çünkü beklemiyorlardı halk saflarında gördükleri ve değerlendirdikleri bir siyasetin ve onun mensuplarının kendilerine fiili saldırıya geçeceğini ve öldürüşüne döveceğini.

Bu saldırı Halkın Kurtuluşu'nun 27 Nisan Cumartesi günü Darmstadt'da devrim şehitlerini anma geçesinde yapıldı.

Bu saldırı, devrimci dayanışma konusunda anılarını yükseltmemiz gereken devrim şehitlerini anma toplantısında gerçekleş-tirildi.

Deniz, Yusuf, Hüseyin arkadaşlar hapis teyken Mahir ve arkadaşları onları içeriden kurtarmak için Kızıldere'de çarpışarak öldüler. İbrahim Kaypakaya, Sinan Cemgil ve arkadaşlarını ihbar eden muhtar öldürdü. Bunun peşinden yoğunlaşan takip sonucu hakim sınıfların eline geçerek işkenceye çan verdi. Halkın Kurtuluşu devrim şehitlerinden bu örnekleri alacak yerde tersine devrimcilere saldırdı. Eskiden devrimcilere sadece faşistler ve sosyal faşistler "Kahrolsun Mao'cular" çağışlarıyla saldırıyordu. Şimdi Halkın Kurtuluşu aynı sloganlarla devrimcilere saldırdı.

Salonun önünde bildiri ve gazete dağıtan arkadaşlarımıza önce sözlü saldırılarda bulunuldu. Salonda bulunan arkadaşlarımız sözlü olarak tehdit edildi.

Toplantıya ara verildiğinde arkadaşla-

rimiz salonun önünde sözlü propaganda yaptıklarından dolayı saldırıya uğradılar. Saldırıya karşı soğukkanlılıkla yığıtçı direnen arkadaşlarımızın kararlılığı karşısında, kitlelerin tepkisi sonucu geri çekildiler. Toplantının dağılmasında çok sayıda ATİF ve ATÖF'ün yayınlarının satılması ve sözlü propaganda Halkın Kurtuluşu'nu daha da azgınlattı. Bir provokatör, kitlelerin büyük bir kısmı salonu terkettikten sonra bir gazete alarak satma maskesiyle provokasyona başladı. Önce sözlü saldırılarda bulundu. Daha sonra fiili saldırıya başladı. Şeflerine devrimcilere karşı yığıtçılığı göstermeye çalışanlar, toplu halde zincirli, bıçaklı saldırıya geçtiler. Bu saldırıda saldırganlar, devrimcilik maskesinin altındaki devrimcilere olan düşmanlıklarını kusuyorlardı. Saldırganların gözleri öyle karar-mıştı ki; araya giren demokratlara bile saldırdılar. Bu saldırıların Partizan, ATİF ATÖF yayınlarının satıldığı masadaki yayınları yırtarak ve masadaki paraları çalmakla sürdürdüler. Daha sonra da şeflerin önderliğinde zaferi kutlamak için "Parti Bayrağı"nı yukarılara çıkardılar.

HALKIMIZ;

Siz, herhangi bir devrimci eylemde, devrimcilerin gazete satmasının ve bildiri dağıtmasının devrimciler tarafından yasaklandığına şahit oldunuz mu? Halkın Kurtuluşu'nun gecesine gelenler şahit oldular. Siz devrimci bir eylemde, devrimcilerin devrimci slogan atmasının provokasyon olarak değerlendirildiğini duydunuz mu? Halkın Kurtuluşu'nun gecesine gelenler duydular.

Provokasyon ! Bu herhangi bir kelime değildir. Devrimci bir eylemi bilinçli bir şekilde dağıtmayı amaçlayanlara provokatör denir. Siz şimdiye kadar devrimci bir eylemin sempaticizanlarımız tarafından sabote edildiğini gördünüz mü? Meğer Darmstadt'daki arkadaşlarımız gazete ve bildirilerle Halkın Kurtuluşu'nun gecesini provoke etmeye gitmişler. Ve bunun için Halkın Kurtuluşu'nun zincirli ve sopa-lı saldırılarına karşı kendilerini koruyamamışlar.

Acaba Halkın Kurtuluşu şimdiye kadar Batı Almanya'da faşistlere böyle bir saldırıda bulundu mu?

Bu saldırının önemi şu kadar insanın yaralandığında, vs. değildir. Bu saldırının önemi Halkın Kurtuluşu'nun gidişini göstermesi açısından önemlidir.

Devamı 11. sayfa

HALKIN KURTULUŞU'NUN TAVRI

"Bonn ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği Üyeleri Proleter Devrimciler, gecenin yapıldığı salonun önünde (Devrim şehitlerini anma ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele toplantısı) bildirimlerini ve devrimci yayınları satmak için gecenin yapıldığı yere gittiler. Gecenin yapıldığı bölgeye daha önceleri Proleter Devrimciler tarafından "1 Mayıs, devrim şehitlerini anma ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele toplantıları" afişlemesi yapılmış ve aynı bölgede gecenin yapıldığı salonun yan duvarına Halkın Kurtuluşu imzalı "Yaşasın ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganı yazılmış.."

"...Gecenin yapıldığı salonun yan duvarına Halkın Kurtuluşu imzalı Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi sloganından öcü gibi korkan provokatör şefler, afişleriyle bu sloganı kapatarak geceye gelecek kitlelerin sloganı görmemesini istediler. Fakat biz kendilerine şunu söylüyoruz : Bugün Proleter Devrimcilerin gelişmesinden kimler korkar, bugün kimler devrimcilerin pullarını kendi pullarıyla örtmeye, afişlerini yırtmaya ve sloganlarını kapatarak doğru Marksist-Leninist düşüncenin kitleleri ulaşmasını engellemeye çalışır? Bunu ancak devrimden korkan, devrime karşı düşmanlık besleyenler yapar. İşte sizler (provokatör şefler) devrimden korkan, devrime karşı düşmanlık besleyenlerdensiniz. Bugün sizin bu provokatör çizginiz, sizleri hergün biraz daha karşı-devrimin saflarına yaklaştırmakta ve karşı devrim hizmetine sunmaktadır..."

"...M. Gladbach'ta ise gece 'devriyesine' çıkan TIKKO'gerillaları' toplantı yapacağımız salonun bahçe duvarını sloganlarla doldurduğu için okul müdürü tarafından toplantı iptal edildi. Yüzlerce Mark para harcandıktan sonra ve uzun uğraşlardan sonra salon alınabildi..."

(Avrupa'da Halkın Kurtuluşu Sempaticizanlarının "Partizan'ın oportunist şefleri nereye gidiyor?" adlı bildiriden)

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ !

SOVYETLER BİRLİĞİNDE KADIN

Geçen sayımızda Sovyetler Birliği'nde emekçi kadınların durumu ile ilgili olarak Ekim 1917 den sonraki yasalardaki değişiklikler anlatılmıştı. Sovyetler Birliği'ndeki bu yasalarla kadın, ilk önce kanun önünde erkekle tam hak eşitliğine kavuşmuş oluyordu. Bu sayıda, kadının gerçek özgürlüğünü elde edebilmesi için bu sosyalist ülkede atılan adımlardan örnekler verilmeye çalışılacaktır.

Kadının üretimde aktif olarak yer alması, sosyalist ekonominin inşasına katılması onun kurtuluşunda çok önemli bir rol oynar. Sovyetler Birliğinde devrim sonrası kadınlar geniş çapta üretime çekilmeye çalışılmıştır. Kadın işçilerin sayısı 1929 da 3.304.000 iken 1937 de bu sayı 9.357.000 e yükselmiştir. Bu, görülebi- leceği gibi %283.2 lik bir artıştır. Ayrıca kadınlar, yalnızca kalifiye olmayan iş- lerde ya da kadınlar için ayrılmış olan işlerde değil; parti ve hükümet işlerinde de görev almaya başlamışlardır. 1934 de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) 17.Kongresine Merkez Komitesinin faaliyetleri hakkında sunmuş olduğu raporda Kolhozlardaki (kollektif çiftlikler) kadınlar hakkında Stalin şöyle demektedir:

"Kolhoz üyesi kadınların toplumsal örgütlenme çalışmasındaki artan etkinlikleri köyde kültürün ilerlemesinin bir belirtisi ve canlandırıcı bir olaydır. Örneğin kolhoz başkanlığı yapan kadınların sayısı nın şimdi 6000 civarında olduğu biliniyor kolhoz yönetmenliği üyeliklerinde 60.000 den fazla, ekip şefi olarak 28.000, iş- gruplarının düzenleyicisi olarak 100.000 kadın vardır. 9000 kadın, kolhozlarda hayvan yetiştirmekle görevlidirler, traktör sürücüsü kadınların sayısı ise 7000. Bu bilgilerin eksik olduğunu söylemek lüzum- suzdur. Ama bu verilerin kapsadığı az bil- gi bile köydeki kültürel atılımı oldukça belli şekilde göstermektedir. Bu olay, yol- daşlar büyük bir önem taşır. Çünkü kadın- lar ülkemiz nüfusunun yarısını oluşturu- yorlar. Çünkü büyük bir çalışma ordusu meydana getiriyorlar. Çünkü yükselen nes- limiz yani geleceğimiz çocuklarımızı ye- tiştirmekle görevlidirler. İşte bunun iç- in bu büyük iş ordusunun cehaletin ka- ranlıklarında bitkisel hayat sürmesini ka- bul edemeyiz. İşte bunun için, emekçi ka- dınların büyüyen toplumsal etkinliğini ve yönetici mevkilere gelmelerini, kültürü- müzdeki ilerlemelerini emin bir belirtisi olarak selamlamalıyız." (Stalin, 26 Ocak 1934, Kadın ve Marksizm, s.246-247)

Sovyetler Birliğinde kadınlar, sosya- list ekonomiyi güçlendirmeye yönelik Stak- hanovist hareket içerisinde de aktif ola- rak yer aldılar. Stalin, Stakhanovist ha- reket içindeki kadınlardan ve onlarla bir- likte çalışan erkek işçilerin modern tek- niğe hakimiyetlerinden övgüyle bahseder. Bu gelişmeler neticesinde 1936 da ka- bul edilen SSCB Anayasasında kadınların toplumdaki yeri, üretimdeki rolleri bir- kez daha şöyle vurgulanıyor :

"Bu Anayasaya göre aktif veya pasif yurttaşlar asla yoktur, ona göre bütün yurttaşlar aktiftir. Erkekler ve kadınlar arasında, ikamet eden ve etmeyenler ara- sında, mülk sahipleriyle sahip olmayanlar arasında, okumuş kişilerle okunmuş kiş- ler arasında hiç bir haklar farkı kabul etmez. Ona göre bütün yurttaşlar eşit haklara sahiptir. Bireyin toplumdaki durumunu belirleyen ne servet durumu ne de ulu- sal kökeni değil, ne cinsiyeti ne de göre- vi ve rütbesi değil ama her yurttaşın bi- reysel nitelikleri ve çalışmasıdır." (Stalin, Kadın ve Marksizm, s.252)

1936 Anayasasında bir maddede ise şö- yle denilmektedir :

"Sovyetler Birliği vatandaşları, çalış- ma hakkına yani iş bulma garantisi hakkı- na ve işlerinin niceliğine ve niteliğine göre ücret alma hakkına sahiptir. ...Çalışma hakkı/ulusal ekonominin, sosya- list örgütlenmesi, Sovyet toplumunun üre- tici güçlerinin muntazam olarak büyümesi, ekonomik krizlerin önlenmesi ve işsizli- ğin ortadan kaldırılmasıyla emniyet altı- na alınır."

Gerçekten, bir sosyalist ülkede yukar- da belirtildiği gibi kapitalist toplumun hastalıklarından korunarak emniyet altına alındığı doğrudur. Kadını gerçek kurtulu-

şa götürecektir olan bu şartlar yani sosya- list üretim şartlarıdır. Kapitalist top- lumda kadın üretime aktif olarak katılma- da özgürlüğüne kavuşamaz.

Diğer bir sorun küçük ev ekonomisinin ortadan kaldırılması sorundur. Öncelikle burada açıklanması gereken; sosyalizmde gerek ev işlerinin gerekse çocuk bakımı sorununun yalnız kadının sorumluluğu al- tından çıkarılarak genel sosyal bir sorum- luluk altına girmesinin bir ilke olduğu- dur. Sosyalist Ekim devriminden sonra bu meseleye yani ev işleri, çocuk bakımı so- rununa bu ilke temelinde yaklaşılmıştır. Lenin bu konuda şöyle diyor :

"Kadını kurtaran bütün kanunlara rağ- men, kadın yine ev kölesi olmaya devam eder. Çünkü önemsiz ev işi onu ezer, boğar aptallaştırır, alçaltır, onu mutfağa ve çocuğun odasına zincirler ve kadın emeğini barbarca üretici olmayan, küçük sinir bozucu aptallaştırıcı ve ezici hahos işle- re harcar. Bu küçük ev bakıcılığına kar- şı geniş bir mücadele başladı (buna) iktidarı yöneten proletarya tarafından yol gösterilir) ya da daha doğrusu, bu kü- çük ev bakıcılığının geniş ölçekli sosya- list ekonomiye tamamen aktarılmasıyla bir- likte kadınların gerçek kurtuluşu gerçek komünizm başlayacaktır. ...

Yemek temin eden kuruluşlar, çoc- uk yuvaları ana mektepleri, işte bunlar, kadınları gerçekten kurtaracak, sosyal ü- retim ve genel yaşam içindeki rollerinin erkeklerle olan farkını azaltacak ve yaka- cak olan görkemli, tımturaklı ve resmi- hiç bir şeyi ihtiva etmeyen bu filizle- rin basit günlük araçlarının örnekleridir. Bu araçlar yeni değildir, bunlar (sosya- lizm için gerekli olan bütün materyaller gibi) büyük-ölçekli kapitalizm tarafın- dan yaratıldı. Ama kapitalizmde bu araç- lar, birinci olarak ender bir şeydir ve i- kinci olarakta-bu özellikle önemlidir-ya- spekülasyonun, vurgunculuğun, dolandırıcı- lığın ve sahtekarlığın bütün en kötü özel- likleriyle ticari şirketler, ya da en iyi işçilerin haklı olarak nefret ettikleri ve küçük gördükleri "burjuva hayırseverli- ğinin canbazlığı" olarak kalırlar.

Ülkenin bu kurumların sayısının aşı- rı derecede arttığından ve yuvalarının de- ğişmeye başladığından hiç şüphesiz yok." (Lenin, Kadınların Kurtuluşu, s.88-89)

Sosyalist devlet kadınların büyük çap- ta üretime katılmalarını sağlamak için kreşlerin, çocuk yuvalarının sayısını gün- geçtikçe yükseltti. Kırsal alanda Kulak- lar çocuk yuvalarının açılmaması için kampanyalar yürüttüler, propaganda yaptılar. Devletin zorla çocukları annelerin e- linden aldığı söyleyerek bir dizi yalan- la halkı peşlerine takmaya çalıştılar. E- kim devrimini hemen sonrasında çocuk ba- kim evlerinde eğitim çok kötü bir halde i- di. Buralar pedagojiden (çocuk eğitimi) hiç anlamayan "öğretmenler" tarafından yö- netiliyordu. Sosyalist devlet bunlara kar- şı tedbirleri alırken aynı zamanda halkı ideolojik olarak eğitime hız verdi.

1930-1935 arası çocuk yuvaları (3-6 yaş- lar arası çocuklar için) 370.000 den 1.180.000 e çıktı. Üç katından da fazla bir artma oldu. Sağlık Halk Komiserliği yayınlamış olduğu bir genelgede Ocak 1939 dan itibaren 1.5 milyon çocuk için endüs- tri merkezlerinde 800 yeni mutfak açılaca- ğını bildiriyordu. Çocuk bakımı, eğitimi ile ilgili kurumların sayıları günden gü- ne artıyordu.

Sovyetler Birliğinde çocuk sahibi ol- ma sorununa da doğru bir şekilde yaklaşı- lmıştır. 1920 de Sovyetler Birliğinde ço- cuk aldırma (kürtaj) sorunu gündeme geldi

O zamana kadar çocuk aldırma kanun tara- fından yasak ve suç olarak değerlendirili- yordu. Ve bundan suçlu tutulan da kadın- lardı. Ceza kadınlara veriliyor; kadını çocuk aldırma teşvik edenlere, en sağ- lıksız koşullarda gizli ameliyatlara yapan- lara ya da kadının sağlığını uzun süre bozmaya sebep olan metodları kullananla- ra bir şey yapılmıyordu. Oysa, çocuk al- dırma karşı savaş, kendi hayatını da tehlikeye atan annelerin cezalandırılması na değil; kadını çocuk aldırma teşeb- büs etmesini gerekli kılan sosyal nedenle- ri ortadan kaldırmaya yönelmeliydi.

Sovyetler Birliğinde 1920 de çıkarılan bir kanunla kürtaj yasallaştırıldı. Çocuk aldırma parasız olarak Sovyet hastanele- rinde yapılmaya başlandı. Bu yasadın son- ra hastaneler dışında gizli yapılan ve ço- ğu kez annenin hayatını tehlikeye atan a- meliyatların sayısı gittikçe azaldı. Giz- li olarak yapılan kürtajların oranı 1923 de %56.9 iken, bu oran 1932 de %10 a kadar düştü. Sovyetler Birliğinde çocuk bakımı- nın, eğitiminin nicelik ve nitelik açısın- dan gün geçtikçe büyümesi, anneyi çocuk al- dırma teşebbüs etmesine zorlayan sosyal nedenlerin de azalmasını, önemli ölçüde ortadan kalkmasını sağladı. Bunun üzerine 1936 da çıkarılan yeni bir yasayla çocuk aldırma yasaklandı. Sosyalist toplumun geleceği olan çocukların dünyaya gelmesi ve eğitilip topluma yararlı bir üye olma- larını sağlamak için aileler teşvik edil- diler. Sosyalist devlet, sosyalist aile- nin gelişmesi için de adımlar attı. Önce- likle, 1917 de bütün burjuva evlilik ve boşanma yasaları iptal edildi. Yerine ka- dını, erkeğin kölesi olmaktan koruyan ya- salar geçirildi. Hiç bir ekonomik zorlama ya dayanmaması gereken, karşılıklı saygı ve sevgi temelinde yükselen sosyalist aile konusunda halk eğitilmeye çalışıldı. Evliliğin gönüllü bir birlik olduğu vurgu- lanıp, kadına boşanma hakkı vermeyen feo- dal düşüncelere karşı mücadele edildi.

Böylelikle kadının Sovyetler Birliğin- deki siyasi ve sosyal hayattaki etkinli- ği gittikçe arttı. Lenin "her aşının dev- leti yönetecek duruma gelmesini istiyö- ruz" derken kadınların her türlü siyasi çalışmaya katılmasının önemini vurgulamış oluyordu. Lenin ve Stalin gibi işçi sını- fının ve tüm emekçilerin büyük önderleri yalnızca söyledikleriyle kalmadılar, söy- lediklerini başanlı bir şekilde pratiğe de geçirdiler. Lenin ve Stalin önderliğinde Sovyetler Birliğinde emekçi kadınlar gerçek eşitliğin ne olduğunu pratikte ya- şarken, kendilerini her alanda eğitimci olanaklarına da sahip olmuştur.

MINE

★★★★

ATIF BAŞKANINA SİYASİ ÇALIŞMA YASAKLANDI
Baştarafı 1.sayfada

ve diğer yabancıları bu konuda bilgilendi- relim.

Elimizdeki bütün imkanları kullanarak bu konuda kamuoyu yaratmaya çalışalım.

Yapılacak eylemlere hazırlanalım !

ATIF başkanı Osman Uludağ'ın siyasi ça- lışmasının yasaklanmasına temel alınan ya- bancılar kanununun ırkçı, anti-demokratik yüzünü teşhir edelim !

Alman ve yabancılar için tam hak eşit- liği !

Yabancılar Kanunu kaldırılmalıdır !

ATIF yasaklanamaz ! Demokratik haklara miza girişilen saldırıları geri püskürte- lim !

Osman Uludağ için siyasi çalışma özgür- lüğü !

MÜCADELE YAZI KURULU

IMPRESSUM: V.i.S.d.P. E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK

BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9980
Bankleitzahl 100 70000

Yazışma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171

Druck: CONTRAST Haup Str.159
1.Berlin 62

DEVİRİNCİ SANAT SAYFASI

NAZIM HİKMET

1902 - 1963

Yaşamak
bir ağaç gibi
tek ve hür
ve bir orman
gibi kardeşçesine
bu hasret bizim

Yıllar yılı hapishanelerde havaya, suya konuşmaya, özgürlüğe hasret yaşayan; devrimci şair, tiyatro ve roman yazarı Nazım Hikmet böyle haykırıyordu, "bu hasret bizim".

Nazım, hasret öldü doğup, yaşadığı topraklara, bu uğurda kalemiyle mücadele ettiği Türkiyesine...

Neydi Nazım Hikmet'in hasreti, mücadelesi, onu hakim sınıflar niçin uzun yıllar zindanlara tıktılar?

O'nu anlatmaya onun 1940 senesinde ırkçıların Amerikalı devrimci şarkıcı Paul Robson'u linç etmek istediklerini öğrenince yazdığı bir şiirden başlayalım.

Bize türkülerimizi söyletmiyorlar, Robson inci dişli zenci kardeşim kartal kanatlı kanaryam türkülerimizi söyletmiyorlar bize.

Korkuyorlar Robson Şafaktan korkuyorlar, Yağmurda çirillip çirillik yakanır gibi ağlamaktan,

sımsıkı bir ayrası dişler gibi gülmekten korkuyorlar

Sevmekten korkuyorlar, bizim ferhad gibi sevmekten

sizin de bir ferhadınız vardır, elbet Robson, adı ne?

Tohumdan ve topraktan korkuyorlar. Ne iskonto, ne komisyon, ne vade isteyen

bir dost eli Sıcak bir kuş gibi gelip konmamış ki

avuçlarının içine ümittten korkuyorlar, Robson, ümittten korku

yorlar, ümittten Korkuyorlar, kartal kanatlı kanaryam

Türkülerimizden korkuyorlar.

O, hakim sınıfların devrimci ozan, yazar ve şairlerden nasıl da korktuğunu Robson'un şahsında oldukça iyi bir şekilde dile getirmi yormu? Daha çok şeyleri dile getiriyor Nazım, tutsaklık dolu hayatında.

Nazım Hikmet, 1902'de Selanik'de doğar. Ailesi, Osmanlı imparatorluğunun askeri ve idari sınıflarının önde gelen tabakalarındandır.

Nazım, "Feryad-ı Vatan" adlı ilk şiiri ni 1913'de yazar. 1914'de Liseye başlar. Liseyi bitirdikten sonra, Deniz Harp Okuluna devam eder. Nazım, "Hamidiye Zırhlısında" işgal kuvvetlerine teslim olmuş subaylara karşı çıktığı için, komplo yaptığı gerekçesi ile arkadaşları ile birlikte okuldan atılır. Nazım bu ara yine resim ve şiir çalışmalarını sürdürür.

1917 büyük sosyalist Ekim devrimi, Nazım'ın sanatı ve hayatı üzerinde büyük etki yapar. 1921'de Nazım Hikmet, "Kurtuluş savaşına" katılmak üzere bir gemiyle Anadolu'ya geçer, fakat İnebolu'dan geri çevrilir. Daha sonra aynı amaçla, M. Kemal ile görüşmek üzere yola çıkan M. Suphi ve 14 yoldaşı Kemalîstler tarafından hunharca katledilir. Devrimci eylemlerinden dolayı Nazım göze batmaktadır. M. Suphi ve yoldaşlarının da öldürüldüğünü öğrendikten sonra, güvenliğini açısından Türkiye'den kaçmak zorunda kalan Nazım, bu arada Rusya'daki devrimi yakından izleyebilme imkanına da kavuşur. Moskova'da daha genç olan sosyalist gerçekçi şiir ve özellikle de Mayakowski ile tanışması Nazım'ı çok etkiler.

Bu arada Türkiye'de işçi hareketleri başlar. İstanbul'da Tramvay işçileri grev ve gider. Yine bu tarihte İstanbul'da 1 Mayıs kutlanır.

1922 yılında Nazım, Moskova'da "Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi"nde öğrenim görür. Bu tarihte İstanbul ve Ankara'da 1 Mayıs kutlanır. Nazım, 1923'de TKP'ye girer. Bu dönem Türkiye'de padişahlık kaldırılır. 29.10.1923'de Türkiye Cumhuriyeti ilan edilir. M. Kemal Cumhurbaşkanı olur. Halk üzerinde giderek faşist baskıları artıran Kemalîstlere karşı hal-halın mücadelesi gelişmeye başlar. Kömür ocaklarında, bira fabrikalarında, demiryollarında, basımevlerinde grevler başlar, grevlere tarım işçileri de katılır. Çok sayıda yerli ve yabancı işletmede greve giden işçiler, yabancı şirketlerin devletleştirilmesini, 1 Mayıs'ı resmi işçi bayramı olarak tanımasını ve 8 saatlik işgünü talebinde bulunurlar. İşçilerin mücadelesi faşist kemalistler tarafından kanlı bir şekilde bastırılır. Bir çok işçi tutuklanarak işkenceden geçirilir. Yine bu dönem M. Kemal tarafından CHP kurulur. (9 Ağustos 1923)

1924 yılında bildiğimiz gibi dünya işçi sınıfının büyük öğretmeni Lenin ölür.

Nazım bu yıllar hala Sovyetler Birliği'nin dedir. Lenin'in katafalkı başında nöbet tutar. Nazım Hikmet 1925 yılında Türkiye'ye geri döner. İzmir'de "Aydınlık" dergisi ni çıkarmaya başlar. Bu dergide "sosyalizm" propagandası yapılmaktadır. Fakat Nazım varlığını Türkiye şartlarında fazla sürdüremez. Bu nedenle tekrar Moskova'ya dönmek zorunda kalır, Lena ile evlenir. Nazım, Türkiye'de gıyaben 15 yıl hapse mahkum edilir. Bu dönem Türkiye'de faşist baskılar yasalar ile kesinleştirilir. Her türlü mesleki, siyasi örgütlenmeyi ve grevleri yasaklayan "Tekrir-i Sükun" kanunu çıkarılır.

1927 yılında Nazım'ın şiirleri Sovyetler Birliği'nde Rusça olarak yayınlanır ve özellikle Azerbeycan'da çok tutulur. Nazım bu dönem, "Kafatası" piyesini yazar. Nazım Hikmet bu piyesinde, Kapitalizm de, yalnız maddi değil, manevi değerlerin de bir mal işlemi görerek, pazara çıkarıldığını anlatır. Nazım 1928'de Türkiye'ye geri döner. Fakat Türk-Sovyet sınırı Hopa da tutuklanır, 7 aylık haptiden sonra bırakılır. Türkiye'de Nazım'ın "Kafatası" piyesi sahneye konur. Ancak 3 kez oynandıktan sonra hakim sınıflarca yasaklanır.

Nazım'ın ünlü "Kafatası" piyesinin kısaca özeti şöyle :

"Dolaryanda denen bir ülkede Dalbenezo isimli çok fakir bir profesör verem aşısını buluyor, daha doğrusu aşının teorisini. Verem sanatoryumları tröstü te laşlanıyor. Profesöre şöyle bir teklif yapılıyor. Aşınızı gerçekleştirmek için gereken parayı, laboratuvarı biz size sağlıyoruz. Ama siz belirli bir süre aşınızı bir yana bırakıp ineklerimizi tedavi edebilirsiniz. Profesör razı olmuyor buna ilk-

önce, ama sonra boyun eğiyor. Ağır verem hastası kızını da alıp, belirli bir süre inekleri tedavi etmek için sanatoryumlarından birinin laboratuvarına yerleşiyor. Fakat anlamadaki süreyi bekleyemiyor, aşınızı gerçekleştirip kızını kurtarması lazımdır. Aşınızı gizlice gerçekleştiriyor, ama kızına yapamadan yakalanıyor, anlamayı bozduğu, tazminatı veremediği için hapse atılıyor. Çıkıyor. Sirkte figüranlık yapıyor, belli bir süre sonra ölüyor. Morg da kafatasını bile satıyorlar."

1929 yılında Nazım'ın büyük başarı elde eden ve tüm şiir akımlarını etkileyen "835 Satır" adlı eseri yayınlanır.

1930'da da "1-1" ve "Varan 3" adlı eseri yayınlanır.

"835 Satır"da Nazım, devrime ilişkin tezler üzerinde durur. "Güneşi İçenlerin Türküsü, Rodos Heykeli, Salkım Söğüt" gibi şiirler buna örnektir. Bu şiirlerde devrimci bir romantizm işlenir. "1-1" adlı şiirde, hapse atılmış bir devrimcinin ağzından emperyalizmin işlediği cinayetler öfkeli ve alaylı bir anlatımla sergilenir. "Cevap" şiirinde tarihin akışına karşı faşizmin kan ve baskıyla ördüğü duvarın er-geç yıkılacağı inançlı ve hareketli bir deyişle belirtilir.

(...)

Bize karşı koyanlar karşı koymuş demektir maddede hareketin, yürüyen cemiyetin ezeli kanunlarına. Sükun yok, hareket var bugün yarına çıkar, yarın bugünü yıkar ve durmadan akar akar akar.

"Varan 3"te eylem tutkusu ile devrim düşüncesi oldukça ağır basar.

1931 yılında Nazım'ın "Sesini kaybeden şehir" adlı eseri yayınlanır. "Nazım, "Bir ölü evi" piyesini yazar. Eserin içeriği isyana teşvik edici bahanesiyle Nazım tutuklanır ve tekrar serbest bırakılır. Nazım, "Sesini kaybeden şehir" adlı eserini 1929 Haziran'ında şöförlerin İstanbul'da başarılı bir grevinden esinlenerek yazar. Şiirde işçilerin toplumdaki yeri, gücü ortaya konur. Grevle birlikte hayat durmuş, sokaklar sessizliğe boğulmuştur. Şehir ancak işçilerin yardımı ile canlanabilecektir. Şiirde grevin sebebi ve hareket süreci değil, yalnızca sonucu tasvir edilir. "Sesini kaybeden şehir" işçileri greve özendirildiği gerekçesi ile kovuşturmayla uğrar. 24 Mart 1930'da yargıtay kararı ile beraat eder.

1932 yılında, Nazım Hikmet'in "Gece gelen telgraf", "Benerci kendini niçin öldürdü", "Bir ölü evi yahut merhumun hanesi", "Kafatası" adlı tiyatro eserleri yayınlanır. "Gece gelen telgraf" toplatılır. Ve 1932 Aralık'ında şair tutuklanır. Nazım'ın Bursa hapishanesinde yargılanması beklenirken, Savcı Nazım'ın idamını talep eder. Neticede 5 yıl hapse mahkum edilir. Bu arada "Şöhret veya unutulmuş adam" piyesini yazar. 1935'de çıkarılan genel af nedeniyle serbest bırakılır. Haptiden sonra gazeteci ve düzeltici olarak çalışmaya başlar, yazılarını takma adı Orhan Selim adı altında yayınlar. Faşist İtalya'nın Etyopya'ya saldırısı üzerine "Taranta Babu'ya mektuplar" adlı eseri yazar. Alman faşizmi ve ırkçılık teorisi üzerine bir gazetede yazıları yayınlanır.

Bu dönem Nazım'ın topladığı şiirleri ve "unutulan adam" adlı tiyatro eseri yayınlanır. "Cahers du sud" adlı Fransızca dergide şiirlerinin tercümesi yayınlanır. 1936 yılında Nazım'ın "Simavne kadısı oğlu şeyh bedrettin destanı" yayınlanır. Nazım bu yıllarda ikinci karısı Piraye ile evlenir. Bu dönem, faşist Mussolini İtalyasından örnek olarak alınan ve daha da ağırlaştırılan 141-142 maddeler yürürlüğe konur. 1937 yılında Nazım'ın şiirlerinin tercümesi Soute'de yayınlanır. Nazım, İspanya'da Cumhuriyet için verilen mücadeleyi destekler, cumhuriyetçi İspanya için yardım komitesi organize eder.

Nazım'ın mücadelesini adım adım izleyen ve onu hapse atmak için bahaneler arayan hakim sınıflar bu amaçlarına 1938 yılının 17 Ocak'ında kavuşurlar. Nazım, askeri öğrencileri isyana teşvik ettiği gerekçesi ile tutuklanır; 40 gün karanlıkta tutulur ve ilk defa 15 yıl ağır hapse mahkum edilir. Ankara merkezli askeri cezaevine nakledilir. 3,5 ay orada kaldıktan sonra sivil hapishaneye sevkedilir. Temmuz ortasında Sultanahmet Cezaevine ve ardından

"Erkin" zırhlısının pislikle dolu olan ambarında hapsedilir. 1 Eylül'de İstanbul Cezaevine nakledilir. 29 Aralık'ta Nazım'ın mahkumiyet kararına karşı itirazı reddedilir. Bu dönem Türkiye'de sendikaları yasaklayan yeni yasalar getirilir.

Bu ara Nazım ikinci kez 20 yıla mahkum edilir. Önceki ceza ile birlikte toplam 28 yıl 4 aya mahkum olur. Nazım ağır ve üzücü geçen mahkumiyeti yılları sırasında hastalanır. Nazım, "Memletimden İnsan Manzaraları"nı yazmaya devam eder. Nazım, hapishanede geçimini sağlamak amacıyla dokumacılık yapmaya başlar. Bu arada bir de şiir yazar.

"... İçeride güllü, bahçeyi düşünmek fena dağları, deryaları düşünmek iyi. Durup dinlenmeden okumayı yazmayı, bir de dokumacılığı tavsiye ederim sana, bir de ayna dökmeyi. Yani içeride on yıl, onbeş yıl, daha da fazlası hatta geçirilmez değil, geçirilir, kararmasın yeter ki, sol memenin altındaki cevahir!

Nazım, hem kendi geçimini hem de karısı Piraye ve çocuğunun da geçimini sağlamak için daha çok çalışmak zorunda kalır, günde 10 saat çalışmaya başlar.

Bu arada sıhhati de epeyce bozulur. 1947 yılında Nazım'ın rahatsızlığının, kalp hastalığı ve ciğerlerinden olduğu tespit edilir. Nazım, "Yaşamaya Dair" adlı şiiri ve "Ferhad ile Şirin"i yazar. Bu dönem Türkiye'de 7 yıldan beri çeşitli şehir ve bölgelerde hüküm süren sıkıyönetim kaldırılır. 1949 yılına gelindiğinde; Paris'te Nazım Hikmet'i kurtarma komitesi kurulur. Bu komite, Nazım'ın serbest bırakılmasını talep eden beyannameler yayınlamak, dünya kamuoyunun yardımını ister. Jean-Paul Sartre, Pablo Picasso, Berthold Brecht'in yanı sıra, sayısız yazar, ressam, müzisyen, bilim bu çağrıya katılır. Milletlerarası Demokratik Gençler Federasyonu, Milletlerarası Demokratik Hukukçular Birliği... Bir çok memleketin Dünya Barış Komiteleri Polonya'dan Japonya'ya, İsveç'ten Şili'ye kadar bir çok yazarlar birliği Türk devleti organlarına protesto mektupları yazar.

Türkiye içinde de Üniversiteler, Lise-ler, Kolejler, çeşitli şehirlerde aydınlar ve işçiler arasında komiteler kurulup harekete geçildi. Yüzlerce adrese şairin portresini gösteren kartlar gönderiliyordu. Portrenin altında bir şiiri ve "Nazım Hikmet'i kurtarınız" çağrısı yazılı idi.

Nazım'ın hapişte geçen 13. senesi de nerdeyse dolmak üzere, fakat kurtuluşuna dair henüz küçük bir belirti bile yok. Arada bir çıkan genel aflla ilgili söylentiler ortada dolansa da bu gerçekleşmez. Nazım, bu dönem büyük bir bunalım içine düşer, intiharı bile düşünür. Fakat daha sonra bu düşüncesinden vazgeçerek açlık grevi yapmaya karar verir. Ve açlık grevine başlar. Nazım'ın açlık grevi gerek Türkiye'de gerekse dünya kamuoyunda büyük bir şekilde desteklenir. Nazım, açlık grevinin 5. gününde, "Bir Açlık Grevinin Beşinci Günü" adlı bir şiir yazar.

Kardeşlerim !
Size söylemek istediklerimi
doğru dürüst söyleyemiyorsam eğer
kusuruma bakmayın
Sarhoşum, başım dönüyor biraz.
Rakıdan değil.
Açlıktan hafif tertip

Kardeşlerim !
Avrupalı, Asyalı, Amerikalı
ben bu Mayıs ayında
ne hapişteyim ne açlık grevinde
yatıyorum çimenlerin üstünde geceleyin
gözleriniz yıldızlar gibi bacağumda
ve elleriniz bir tek il gibi avucumda
Anamın eli gibi
yarımın eli gibi
hayatın eli gibi

Kardeşlerim,
zaten beni hiçbir zaman bir başıma bırakma
dınız

hem sade beni değil
memleketimi ve halkımı da.
Sizinkileri benim sevdiğim kadar
siz de benimkileri seviyorsunuz diye
sağolun kardeşlerim teşekkür ederim.

Kardeşlerim,
ölmeğe niyetim yok.
Kardeşlerim,
biliyorum,
yine de yaşamakta devam edeceğim yanı
başınızda :
Aragon'un misraında olacağım
-gelecek güzel günleri anlatan her
misraında-"

Açlık grevinin 12. günü Nazım'a bir haber getirildi. Demokrat partinin bir çok mebusu, seçildikleri taktirde, genel af için oy kullanacaklarını taahhüt ediyorlardı.

Nazım'ın açlık grevi devam ediyordu. Arkadaşları, yeni meclis toplanıncaya kadar açlık grevine acı vermesinde ısrar ediyorlardı. O anda genel af kararını alacak hükümet yoktu, oysa ki, seçimlere kadar üç hafta kalıyordu. Açlık grevine devam etmek, durup dururken intihar etmek demek olacaktı. Fakat Nazım, sonuna kadar dayanmak istiyordu.

Nihayet, 18. grev gününde, meclis toplanıncaya kadar açlık greviden vazgeçtiğini bildirdi. Fakat genel af çıkmadığı taktirde yeniden greve yatacağını da ekliyordu.

14 Mayıs 1950 tarihinde seçimler yapıldı. Amerikancı faşist Bayar-Menderes iktidarı başladı. Faşist DP iktidarı, muhalefette iken oy toplamak için, genel af ile ilgili tasarıyı yerine getirmemek için elinden gelen her zorluğu çıkardı. Fakat uluslararası gösterilen büyük dayanışma ve Nazım'ın yeniden açlık grevine başlama kararı vermesi, gibi nedenlerden, iyice teşhir olacağından korkan hükümet genel af çıkarmak zorunda kaldı. Nazım artık serbestti.

O dönem ABD emperyalistleri Kore'ye saldırıyorlardı. ABD'nin saldırısını desteklemek üzere, Amerikancı faşist hükümet, 4500 askeri Kore'ye gönderdi.

1951'de, hükümet 49 yaşında olan Nazım'ı askere çağırır. Amaçları Nazım'ı bu bahane ile öldürmektir. Ölüm tehlikesi ile karşı karşıya kalan Nazım gizlice Türkiye'den ayrılmak zorunda kalır. Berlin'de Dünya Gençlik Festivaline katılır. 1952'de yine Berlin'de yapılan Barış Konferansına katılır. Konferanstan sonra Pekin'e gider. Kalp rahatsızlığı yeniden başlayınca 4 ay hastanede yatmak zorunda kalır.

Bu dönem Türkiye NATO'ya üye olur. Diğer önemli olaylardan biri de yine bu tarihlerde işçi sınıfının düşmanı TÜRKİŞ kurulur. 1953'de Nazım, Lenin Barış Ödülünü kazanır. Sovyet basınında Menderes rejimini yeren çeşitli yazıları çıkar. 1954 yılında Nazım, "Enayi" adlı piyesini yazar. Bu dönem DP seçimleri ikinci kez kazanır. 1955 yılında Nazım, Helsinki barış kongresine katılır. Ve bu ara Polonya'ya gider. 1959 ise, Türkmenistan ve Baku'da kalır. "Demoklesin Kılıcı" piyesini yazar. Üçüncü karısı Vera Tuljakova ile evlenir.

1960 yılı Türkiye'de önemli olaylara sahne olur. Öğrenci gençliğin mücadelesi, sıkıyönetimin ilanı, 27 Mayıs darbesi...

Nazım Hikmet, olaylarda İstanbul'da öldürülen bir öğrenci üzerine "Beyazıt Meydanındaki Ölüm" adlı şiirini yazar

Bir ölü yatıyor
ondokuz yaşında bir delikanlı
gündüzleri güneşle
geceleeri yıldızların altında
İstanbul'da Beyazıt Meydanında

Bir ölü yatıyor
ders kitabı bir elinde
bir elinde başlamadan biten rüyası
bin dokuz yüz altmış yılı Nisanında
İstanbul Beyazıt meydanında

Bir ölü yatıyor
vurdular
kurşun yarısı
kızıl bir karanfil gibi açmış alnın
da

İstanbul Beyazıt meydanında
Bir ölü yatacak
toprağa şıp şıp damlayacak kanı
silahlı milletim hürriyet türklerle
riyle gelip zaptedene kadar
büyük meydanı

1961 yılında Nazım, Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde Stalin'e karşı başlatılan anti-propaganda, yani modern revizyonizmin etkisinde kalarak, Stalin'i karalayan bir şiir yazar ; şiir şöyle :

taştandı tunçtandı alçıdandı kaattandı
iki santimden yedi metreye kadar
taştan tunçtan alçıdan ve kaattan çiz-
meleri dibindeydik şehrin bütün meydanla-
rında

parklarda ağaçlarımızın üstündeydi
taştan tunçtan ve kaattan gölgesi
taştan tunçtan ve kaattan bıyıkları
lokantalarda içindeydi çorbamızın
odalarımızda taştan alçıdan ve kaat-
tan gözleri önündeydik
yok oldu bir sabah
yok oldu çizmesi meydanlardan
gölgesi ağaçlarımızın üstünden
çorbamızdan bıyığı
odalarımızdan gözleri
ve kalktı göğsümüzden baskısı binlerce
ton taşın tunçun alçının ve kaadın.

Moskova, 1961

(Kaynak, Nazım Hikmet 2. cilt s. 293)

Nazım Hikmet, 3 Haziran 1963'de Moskova'da ölür.

Nazım Hikmet, işçi sınıfının ideolojisinden belli ölçüde etkilenmiş, emperyalizme, faşizme karşı mücadele etmiştir. Enternasyonal alanda örnek dayanışma eserleri ortaya koymuştur. Onun eserlerinin esas yönünü bu mücadeleleri oluşturmaktadır.

Hayatının son dönemlerinde yukarıda da anlatılmaya çalışıldığı gibi modern revizyonizmin etkisinde kalmıştır. Bunu o dönem yazdığı şiirlerde görmek mümkündür. Fakat buna rağmen Rus sosyal emperyalizminin uşağı bugünkü TKP ile Nazım Hikmet'i aynılaştırmak doğru olmaz. O dönemin şartlarını ve Nazım'ın içinde bulunduğu durumu gözönünde tutmak gereklidir.

NAZIM HİKMET'İN SANAT ANLAYIŞI :

Yukarıda Nazım Hikmet'in biyografisini anlatırken, onun tüm hatalarına rağmen, hakim sınıflara karşı neçenli bir mücadele yürüttüğünü de vermeye çalıştık.

Şimdi de Nazım'ın sanattan ne anladığını kendi sözlerinden alıntılar yaparak toplamaya çalışalım.

"... Ben hem yalnız kendimden bahseden şiirler yazmak istiyorum, hem bir tek insana, hem milyonlara seslenen şiirler. Hem bir tek elmadan, hem sürülen topraktan, hem zindandan dönen insanın ruhundan, hem kitlelerden bahseden şiirler yazmak istiyorum, hem ölüm korkusundan, hem ölümünden korkmamaktan bahseden şiirler yazmak istiyorum.

Komünist oldum olalı, güzel sanatlardan beklediğim, istediğim şey, halka hizmetle ri, halkı güzel günlere çağırma arıdır. Halkın acısına, öfkesine, umuduna, sevincine, hasretine tercüman olmalarıdır. Sanat telakkimde değişmeyen işte budur. Geri yanı boyuna değişti, değişiyor, değişecek. Değişmeyi en dokunaklı, en usta, en faydalı, en güzel en mükemmel ifade edebilmek için durup dinlenmeden değiştim, değişeceğim. (Kaynak, Nazım Hikmet, Türkiye Akademikerler ve Sanatçılar Derneği sayfa. 99)

... Biliyorsunuz, 1923'den beri Komünist parti üyesiyim; övündüğüm tek şey bu. Bana öyle geliyor ki, devletler arasında ki ilişkilerde yansızlık politikası yararlı ve etkili olabilir, ama yazarlarda olamaz. Dünya tarihinde, çağının sorunları karşısında bütünüyle yansız ve edilgin kalmış bir tek büyük yazar göstermek kusuz güç olacaktır. Yansız olunduğu sanılabilir, ve söylenebilir, ama nesnel olarak hiçbir zaman yansız olunamaz. Bana gelince, ben kesinlikle yan tutmayı yeğlerim.

... Yazarın, sosyalist toplumun kurulmasında, halka ve partiye yardımcı olması gerektiği kanısındayım. Önemli olan yazarın nasil yardımında bulunabileceğini bilmektir. Her şeyden önce yazarın yetenekli olması gerekli, yoksa edebiyatta bile hiç bir katkıda bulunamaz.

... Komünist bir yazarın, sosyalist bir toplumda, bu toplumla uyumsuzluk içinde bulunması olanaksızdır

... Kendi payıma, ben kesinlikle bir parti edebiyatından yanayım; ama bu hiç de Fransaya ya da başka ülkelerde, komünist olmayan yazarların yapıtlarına da hayran olmadığım anlamına gelmez.

- Parti edebiyatından ne anlıyorsunuz? sorusuna Nazım Hikmet şöyle cevap verir. - Bu konuyu Lenin'in anladığı gibi düşünmeye çalışıyorum. İşte bu da çok güç; çünkü, tüm derin düşünceler gibi, Lenin'in düşüncesi de görünüşte çok yalın. Önce yazar olarak, Parti üyesi olarak, Parti ile benim aramda kurulan bağ, hiç de edilgin değil, ama etkin bir bağ. Bir değişim var: Parti bana birşeyler verir, ve sıram gelince de ben de ona bir şeyler vermeliyim. ... (age. sayfa 165-167)

Türkiye'de ilk defa Nazım Hikmet, şiirde, tiyatrodan, romanda, hem öz hem de şekil açısından sanat değeri yüksek eserler ortaya koymuştur. Denilebilirse; sosyalist gerçekçiliğin temellerini Türkiye'de ilk kez o atmaya çalışmıştır. Yani hayatın gerçeklerini, ilişkilerini, yüksek bir sanat içeriği ve düzgün bir dil ile ortaya koymuştur.

Nazım'ın hataları olmasına rağmen; tüm bu olumlu ve değerli yönleri içindir ki, onu tanılamak ve ondan öğrenmek gereklidir. Bizim sahip çıkmamız gereken yön, Nazım'ın anti-emperyalist, anti-faşist ve enternasyonalist yönüdür.

B. EMEL

(Nazım Hikmet'in biyografisinde faydalanan kaynak, Nazım Hikmet Türkiye Akademikerler ve Sanatçılar Derneği)

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

DERSİM HALKI PROVOKASYON ZİNCİRİNİ KIRACAKTIR

Hakim sınıflar DERSİM halkı üzerindeki baskı ve tepkilerini sürdürüyorlar. Bir yandan faşist terör ve zulmü giderek yoğunlaştırırken; diğer yandan çeşitli milliyetlerden halkımızın birliğini parçalamak için ellerinden gelen her türlü yalan hile, tertip, demagoji ve bölücülüğe başvurmakta geri kalmıyorlar.

Onların bu konudaki en iyi yardımcılarında birisi de UKO gibi ajan-provokatör şebekeler ve HK(Halkın Kurtuluşu) gibi hızla gerileyen ve karşı devrime doğru yol alan revizyonist akımlardır. Dersim'de son dönemlerde tertiplenen provakasyonlar bunun en açık kanıtıdır.

Komprador patron ağa devletinin yedeğinde, halk saflarındaki çeşitli yurtsever-devrimci güçlere karşı saldırılarını sürdüren UKO'cu karşı devrimciler, bugüne kadar işledikleri cinayetlerine bir yenisini daha eklediler. Onlar, Dersim'de HK taraftarı iki yurtsever-devrimciyi Veli Gültekin ve Hıdır Demir'i pusu kurarak kallesine katlettiler. Böylece karşı devrimci ajan-provokatör kimliklerini bir kez daha sergilediler. "Ulusal" lıkla "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme" en küçük bir ilgilerinin bulunmadığını; tam tersine asıl amacının çeşitli milliyetlerden halkımızın birliğini parçalamak ve Türkiye Kürdistan'ında da hızla gelişmeye devam eden devrimci mücadeleyi sabote etmek olduğunu bir kez daha gösterdiler.

HK adlı revizyonist akım ise, tüm tavırlarıyla bu provakasyonlarda da UKO'nun suç ortaklığını yapmıştır. HK revizyonistleri Dersim halkında büyük tepkiye yol açan UKO'nun bu cinayetlerine kararlılıkla karşı çıkıp, UKO'cu ajan-provokatörleri halk saflarında teşhir ve tecrit edeceğine, "kana kan, intikam" mantığıyla adeta ateşe körükle gitmişlerdir. Hemen ardından hiç bir ayırım gözetmeksizin tüm UKO taraftarlarına karşı saldırıya geçmişlerdir. Bu saldırılar sonucu bir UKO taraftarını; Celal Aşkın'ı öldürmüşler; bir

KAWA taraftarını yaralamışlardır. Orta Okul öğrencilerine karşı bile şiddete başvurmuşlardır. Onlar böylece hakim sınıfların ekmegine yağ sürmüş; hem kendi hızla gericileşen yüzlerini bir kez daha sergilemiş; Dersim halkının devrimci mücadelesine zarar vermişlerdir. Onlar bu tavırlarını, Nisan ayı ortalarında, uzun zamandan beri kışkırttıkları taraftarlarına Hozat'ta Celal Ferhat adlı devrimciyi bıçaklatırıp, katlettirerek de bir kez daha gösterdiler. Üstelik onlar bu katliamın bir başlangıç olduğunu, açık açık savunarak, hem alçakça bir kışkırtıcılık yapıyorlar, hem de gidecekleri yolun nasıl bir yol olduğunu şimdiden ortaya koyuyorlar.

Hakim sınıflar ise, UKO'cu karşı devrimcilerin yurtsever-devrimci halk güçlerine karşı yönelttikleri ve hala halk saflarında bulunmasına rağmen hızla gericileşen HK revizyonistlerinin suç ortaklığını yaptığı bu olayları, devrimcilerin kendi aralarındaki çatışmalar şeklinde göstermektedirler. Bu olaylardan yararlanarak "böl parçala yönet" politikalarına hız vermektedir; halktan devrimcilere karşı güvensizlik yaratmaya; Dersim halkının yükselen devrimci-demokratik mücadelesini içten yıkmaya çalışmaktadırlar. Dersim halkı arasında, "devrimciler birbirlerine giriyor", "devrim olmaz", "her aşiret kendisine sahip çıksın" yolundaki faşist propagandalarına hız vermektedirler.

Biz Mücadele okuyucuları da dahil olmak üzere bir çok devrimci siyaset hakim sınıfların bu oyunlarını boşa çıkarmak, UKO'cu provakatörlerin cinayetlerini HK revizyonistlerinin bu cinayetlere yaptığı suç ortaklığını teşhir etmek ve gerçekleri halka açıklamak için yoğun bir çaba harcamaktadırlar. Yiğit Dersim halkı bu saldırı, tertip ve provakasyonları da mutlaka boşa çıkaracaktır. Provakasyon zincirlerini mutlaka kıracaktır.

Dersim'den Mücadele Okuyucuları

23 NİSAN "ÇOCUK BAYRAMI" YMIŞ ?!

Hakim sınıflar artık bizi aldatamaz...! İşçiler, Köylüler, Emekçiler! Bundan 57 yıl önce 23 Nisan 1923 de ilan edilen ve çocuklara armağan edilen 23 Nisan "Ulusal egemenlik ve Çocuk Bayramı" küçük yavrularımızı Mustafa Kemal'in faşist kafatasçı ideolojisiyle eğitmenin bir aracı olarak ilan edilmiş bir gündür. Bu gün yıllardan beri halkımızın üstüne bir canavar, bir kara bulut gibi öken illiğine kadar sömürerek açlığı, yoksulluğun, hastalığın pençesine atan halk düşmanı komprador patron-ağa devletinin halkımızı ve onların ciğerparelerine hoş gösterme, tatlı gösterme ve kendi gönüllerini eğlendirme aracıdır.

Bu katiller, bayramlar, yıllar armağan ederek yavrularımıza ve halkımıza düşmanlıklarını gizleyemezler. Onlar 1979 yılında "Çocuk Yılı" ilan ettiler. Çocukların barış ve güven içinde yaşamalarını sağlamak için...! Fakat bu hainler İstanbul 1 Mayıs mahallesinde, Maraş'ta, Sivas'ta henüz dünyasını tanımayan anamızın rahimlerinde yüzlerce kardeşlerimizi kurşuna dizerek, süngüye takarak, duvarlara çivileyerek ne denli çocuklarımızı düşündüklerini gösterdiler.

Onlar çok sevdiği, bayramlar armağan ettikleri küçük çocuklarımızı kendi faşist mahkemelerinde yargılayıp, zulüm

çarklarında ezmelerini yasallaştırarak çocuklarımızı ne kadar sevip koruduklarını ortaya koydular.

Bugün binlerce küçük kardeşlerimiz fabrika ve atölyelerde gücünün üstünde yok pahasına çalışan, milyonlarcası aç, susuz, çıplak, hasta, okulsuz, öğretmensiz yaşatılmaları, onların çocuklara bayramlar armağan etme ve çocuklarımızı sevmeye sahte karlıklarının bir kanıtıdır.

Kardeşler! Bizi her türlü nimetlerden yoksun bırakan, bizi kurşuna diken, bize işkence ve zulüm eden, bizleri katleden komprador patron-ağa düzeninin yalanlarına kanmayalım. Onların faşist halk düşmanı yüzlerini açığa çıkaralım. İnsanca yaşamak, halkın yararına iyi bir nefer olmanın yolu Proletaryanın eğitimini ve kültürünü kavramakla mümkündür. Bu imkana kavuşmak, bu köhnemiş faşist düzenin yıkılıp yerine Halk İktidarının kurulmasıyla olacaktır. Bu uğurda ki mücadelede Demokratik Halk Devrimi saflarında birleşelim. Birleşelim ki geleceğin özgür ve mutlu Türkiye'sini yaratalım.

23 Nisan bayramı bir aldatma, bir maske aracıdır!

Kehrolsun 12 yaşındaki bebeleri yargılamaya çalışanlar!

Kayseri'den mücadele okuyucuları

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST KATLİMLARIN HESABI SORULACAKTIR

25 Nisan 1980 ... Adana'nın, Narlıca semtinde fedakâr, kararlı ve sınıfının savasını sürdüren bir işçi daha katledilir. Emegün Birliği ve İGD'li sosyal faşistlerin kurdukları pusuda! Tıpkı Veli Karasu ve Eşref Şahlar gibi. Ama tetiği çeken ve çektiren eller bilmiyor ki bu işçi bu uğurda ölüme göze almış! Onlar bilmiyorlar mı ki dünya proletaryasının ve Türkiye halkının yiğit önderlerinin mücadelesi azmi kazanmış benliğine Nurettin'in. Biliyorlar.. Bildikleri içindir ki işçi düşmanlığını tıpkı MHP'li sivil faşistler gibi açık açık sürdürüyorlar. Reçetelerinde bol bol sözünü ettiği "işçi sınıfımız" sözlerinin sahtekarlığıda ortada. İşçi arkadaşımız Nurettin GÜL'ü katlederek ne kadar işçi dostu(?) olduklarını gösterdiler.

Ama halkımız gene yılmadı, gene yiğit, gene fedakâr! Çünkü bu mücadelede yüzlerce, binlerce şehit verilmiştir. Devrim sayısız şehitlerin omuzlarında yükselir. Halkımız, onun kararlılığını, fedakarlığını ve mücadelesini kendisine örnek almaktadır. Ve şehitlerinin cenazelerini omuzlarında komprador patron ağa devletinin üzerine sallayacakları balyoz gibi taşımaktadır. İşte Nurettin'in cenaze töreni bu konuyu aldı. Hakim sınıfların azgın terörüne rağmen Dersim halkı şehidine sahip çıktı. Nurettin'in köyü olan kızılçıkta yapılan törene çevre köylerden, Mazgirt'ten ve Tunceli'den yaklaşık 500 kadar kişi katılarak sınıf kinlerini dile getirdi ve katliamı lanetlediler.

Nurettin Gül 1948 yılında Mazgirt'in Kızılçık köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. O, daha çocukluğunda hakim sınıfların sömürsünü omuzlarında hissetti. Yoksul olduğundan ilkokuldan sonra okula devam edemedi. Çeşitli yerlerde işçi olarak çalıştı. Askerlik yaptıktan sonra yine işçi olarak çalıştı. En son Adana'da Sümerbank'ta işe girdi. Bu sırada kahpe namular üzerine doğruldu. Nurettin Gül evli ve dört çocuk babasıdır.

Cenaze töreninde yapılan konuşmada bir arkadaş "Nurettin'in, Rusya'nın uşağı sosyal faşistler tarafından pusuda katledildiğini belirterek, Rusya'nın bugün bir emperyalist ülke olduğunu ve işgalci özünü sergileyerek Afganistanı işgalini de kınadı! Konuşmacı arkadaş "Ülkemizde zor şartlar altında yaşıyoruz. Baskı, sömür, zulüm canımıza tak dedi. Bir yıldır uygulamada olan sıkıyönetim en kısmi demokratik haklarımızı bile ortadan kaldırmıştır. Türkiye çeşitli emperyalist güçlerin yağma ve talan ettikleri bir ülkedir." diyerek Ülkemizde Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşistlerin amacının Rusya'nın ülkemizde hegemonyasını sağlamak olduğunu belirttikten sonra "kurtuluşumuz demokratik halk devrimindedir. Devrimin yolu Halk Savaşı yoludur. Bu mücadelede proletarya hareketinin saflarında birleşerek, demokratik halk iktidarı, sosyalizm ve sınıfsız toplum için mücadele edelim" sözleriyle konuşmasını bitirdi. Törende bir konuşma yapan Nurettin yoldaşın kardeşide katliamı kınadı. Daha sonra dHB'den bir arkadaş konuşarak katliamı kınadı. Mezarı başında yapılan törenden sonra Devrim Andı içilerek yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında faşist Tunceli Valisi Ümmet Önalın caddeden makam arabasıyla geçmekteydi. Burası tam görülmeye değer bir manzaraydı. Tunceli'de sıkıyönetim güçlerinin sayısının halkın nüfusundan fazla olduğu bu durumda, hakim sınıfların ruhunun bile duymadığı böyle bir tören valinin parmağını ısırttı. Faşist vali bunu görünce durur mu? Hemen telsize sarılır ve cenaze yerine güç ister. Ama ne yazık ki hakim sınıflar istedikleri avı yapamayınca "süt dökmüş kedi" misali sus pus gerisin geriye dönerler. Tabii bu esnada köylülere saldırmayı, tartaklamayı ve aramayı ihmal etmezler.

Türkiye halkı tüm faşist sosyal faşist katliamların hesabını bir bir soracaktır. Kimsenin yaptığı yanlarına kalmayacaktır. Şehitlerimizin mücadele tarihi bizlere çok şeyler öğretmiştir. Komprador patron ağa devleti ve onun sivil faşist güçleri MHP, ÜGD ve İGD vb. gibileri sonlarının nereye varacağını düşünsünler.

- NURETTİN GÜL ÖLÜMSÜZDÜR!
- KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST KATLİMLAR!
- YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!
- YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Tunceli'den Mücadele okuyucuları

EMEKCİ HALKIMIZ 1 MAYIS MAHALLESİNİ YAŞATACAKTIR

Kardeşler, 1 Mayıs mahallesi 1977'de kuruldu. O yıl Taksim'de yapılan "1 Mayıs işçi bayramı" törenlerinde yüzbinlerce emekçinin üzerine ateş açılmış ve insanlık düşmanı faşist namluların kurşunlarıyla 40 emekçi katledilmiş, yüzlercesi yara bere içinde kalmıştı. MC döneminde cereyan eden bu alçakça saldırının sorumluları her nasılsa hala ortaya çıkarılmamış ve olayın üstü örtülerek geçiştirilmiştir. Hesap soracağına vaad eden CHP ve Ecevit, daha sonra kontr-gerillanın olmadığını söyleyerek eski vaadlerini unuttu.

1 Mayıs Taksim törenlerinde yer alan bir kısım emekçiler bu olayın tazeliğiyle 1977 Taksim katliamının anısına Üraniye'nin Ankara asfaltına taraf düşen sirtlarını işgal ederek bu mahallenin adını "1 Mayıs" koydular. 1 Mayıs Taksim katliamının kinini 1 Mayıs mahallesi halkının mücadelesinde yaşatmaya yemin ettik.

Bu bakımdan 1 Mayıs mahallesi, Türkiye'de ilerici emekçilerin onuru ve namusudur. Halk düşmanı faşistler bunu çok iyi bilmektedir. Bu yüzden her seferinde polislerin eşliğinde buldozerler göndererek bir kaç defa 1 Mayıs mahallesini yerle bir etmişlerdir. Defalarca saldırıp yıkılmalarına rağmen 1 Mayıs'ın onuruna yakışır bir biçimde direnilmiş ve inatçı bir mücadele sürdürmüştür. Bu direnişin küçük çaplı saldırılarıyla yok edilemeyeceğini anlayan 1 Mayıs Taksim katilleri, topyekün bir saldırıya geçerek 2 Eylül 1977'de bütün evleri yerle bir etmiş ve 12 yoksul emekçiyi alçakça katletmiş, yüzlercesini yaralamıştır. 400 emekçiden 51 tanesini aylarca hapishanede özgürlüğünden etmiştir. O döneme ait gazeteleri karıştıranlar görecektir. Hastahanelere giden yaralılar işkence görmüş, bunlardan Hüseyin Arslan yaralı olduğu halde işkence edilerek öldürülmüştür. Bu insanlık dışı tutuma karşı sesini Türkiye ve dünyanın devrimci halkları faşistleri çileden çıkartmış, yaptıklarına pişman etmiştir. Oyle ki, azgın halk düşmanı A. Türkeş aynı emri veren MC içinde yer aldığı halde alçak bir ikiyüzlülükle "gecekondulara karşı girişilen bu tutumu" insanlık dışı bulduğunu söylemek zorunda kalmıştı.

Bu olayda sesini yükselten ilerici basının yanı sıra bazı ilerici kitle kuruluşları da namuslucu seslerini yükseltmişlerdir. Ama saldırılar durmadan devam etmiştir. Kâh gizli ajanlar salarak, kâh açık saldırı ve operasyonlarla baskılar sürmüştür. Faşist devlet 16 Mart 1978 günü MHP yanlısı olan 5 kişinin ölümünü fırsat bilerek tekrar saldırıya geçmiş, 7 kişi aylarca keyfi olarak zindanda tu-

tulmuştur. Onlarca kişi olay zanlısı olarak arama listelerine eklenmiştir. Yaralılara dahi işkence yapıldığını çok iyi bilen arama listelerindeki halk, evini yuvasını terkedip "yasa dışı" yaşamayı tercih etmiştir. "16 Mart" olayı bahaneyle terör estiren hükümet 1 Mayıs halkına hayati zehir etmiştir. Oyssa 15 Mart'ta, yani bir gün öncesinde İstanbul Üniversitesi devrimci öğrencilerinin üzerine alçakça bomba atıp 7 kişi katledilirken en belli faşist cinayet yuvaları dahi aranmamıştır. Yüzlerce kişinin ölümü pahasına alçakça bomba sallayıp kitleleri topluca katledilene dönüp bakmayanlar, 16 Mart olayı için gayretkeş bir pehlivan kesilmiş, mazlum yoksul emekçileri "suçlu" "Katil" sandalyesine oturtmuştur.

Tüm Türkiye halkı gibi 1 Mayıs halkının MC döneminde çektiği bu çileler normal karşılanabilir ve MC'nin şanına layık görülebilir; ne var ki, kendisine "halkçıyım" diyen CHP ağırlıklı Ecevit hükümeti döneminde de zulüm sürmüştür.

Mahallede gammazlığın yanı sıra fuhuş yaptırarak bazı kimselerin kovulması üzerine polis buna sahip çıkmış, 12 kişiyi aylarca hapsedmiştir. 2 Eylül 1978 gününden sonrada bu saldırı, operasyon ve tutuklamalar hızlanmıştır. Şerefli 1 Mayıs halkını dize getiremeyen polis baskınlarını arttırmıştır. Bu baskı ve saldırılar, özellikle Ecevit'in "demokratik sıkıyönetim" dediği dönemde tam çığırından çıkmıştır. 14 Mayıs 1979 günü polis ve jandarma saldırarak bir çok kişiyi göz altına almıştır. Bir çok evlere baskınlar düzenlenmiştir. 14 Mayıs 1979 günü emlakçıların ve Üraniye Belediye ve Karakolunun teşvikiyle 1 Mayıs'ın üst kısmı işgal edilmiştir. Bu sırada sayısız faşist katil inşaatlara gizlenerek katliama hazırlanmıştır. Olayı, anında basına, özellikle de Cumhuriyet gazetesine bildirmemizden biraz sonra polis geniş bir saldırıya girişerek, önüne geleni tutuklamıştır. Yaşlı adamları ve kadınları dahi sürükleyip karakola götürmüştür.

14 Mayıs 1979 günü mahalle aralarında halka satan polis ekibiyle mahalle kadınları arasında çatışma çıkarak biri hamile kadın olmak üzere 3 kişi karakola sürülmüş, 11 yaşında bir çocuğun gözü copla şişirilmiştir. Bunu protesto eden halk karşı polis ve jandarma silahlı saldırıya girişerek sokak çatışması yaratmıştır. Mahalle 2 gün askeri kordon altına alınmıştır. Bütün bu girişimlerin son durağı 1 Mayıs mahallesinin parça parça yerle bir edilmesi girişimleri oldu.

Bir süre önce mahallede yıkım manevrası yapan askeri kuvvetler halkın yoğun kitlesel tepkisiyle karşılaşınca geri çekildi. Uzun bir süre mahalleye yanaşmayan yıkımcılar; emlakçıların, Üraniye belediyesi, Üraniye Karakolu ve faşist Partilerin tahrikiyle yeniden harekete geçtiler.

7 Temmuz 1979 günü hiç kimseye haber verilmeden daha tan ağarırken, mahalle sıkıyönetim kuvvetleri ve polislerce sarıldı. Bu askeri kuşatma tank, top ve her türlü askeri donatıyla yapıldı. Kuşatmanın arama nedeni ile yapıldığı söylenip halkın evlere çekilmesinin sağlandığı bir anda 8 dozerle yıkıma başlanmıştır. Gö-

rülmemiş bir tertibatla, görülmemiş bir entrikanın yapıldığı 7 Temmuz'da 1 Mayıs mahallesinin 1000 evi yerle bir edilmiştir. Evlerinden dışarı çıkamayanlar halkın yeminli düşmanlarının kepçe ile kaldırılıp atılmıştır. Mahallenin iç kısmında birikilme imkanı bulan 600 kişi dipçikle yere yatırılarak, kaçamayanlardan 83 kişi otobüslerle karakollara ve koşullara taşınmıştır. Yıkım öyle planlı yapılmıştır ki yıkıma karşı bir kaç devrimci kuruluş dışında, tüm kurum ve kuruluşlar suskun kalmışlar, özellikle basın o olayı çarpıtıp dolaylı olarak yıkımı desteklemiş, bunların içerisinde de özellikle kendisini devrimci gösteren Cumhuriyet, Aydınlık, vs. gibi gazeteler yıkımı haklı çıkararak yazılar yayınlamaya kime ihanet ettiklerinin bir kez daha kanıtladılar.

Basının bu saptırıcı ve tiksinti verici tavrı karşısında, halk olayı basına duyurmak için yeniden harekete geçti. Açıkta perişan durumda olan halk 10 Temmuz günü bir heyeti Ankara'ya gönderirken yüzlercesi de ellerine çağrı mektuplarını alarak İstanbul'daki toplam 72 sendika ve kitle kuruluşuna, 11 Temmuz saat 11'de basın toplantısı çağrısında bulundu. Bu kuruluşlardan bir kaç haric çoğunu ibret verici bir sessizlik kapladı. Basın toplantısı metni bu kez özellikle politika gazetesine ulaştırıldı. Fakat o da ötekilerinden aşağı kalmadı.

Başka çaresi kalmayan evsiz halk, olayı kınamak, kamu oyuna yansıtmak ve duruma yardım istemek amacıyla 12 Temmuz 1979 saat 13.00'de Kadıköy CHP ilçe binasını işgal etti. İşgal 300 kişiyle saat 22.00'ye kadar sürdü. Yetkililer "tüm sorunlarını çözeceklerine" söz verince işgal kaldırıldı. Herkes sorunlarına çare beklerken bu defa ikinci bir yıkım haberi yayıldı. Nitekim 14 Temmuz 1979 günü 7 Temmuz'dan beter bir kuşatmaydı. Bu defa mahalle bir başka kısımdan yıkılmaya başlandı. Yıkıma karşı halk canı pahasına direndi. Bir çok kişi yaralandı, 40 kişi (16 sı kadın) yine kışlalara dolduruldu. Halka zulüm etmek istemeyen erler de tu-

Devamı 11. sayfa

1 MAYIS MAHALLESİ HALKI KOOPERATİFLEŞİYOR

Bir Mayıs mahallesinde yoksul halk konut sorununu belli ölçüde çözmekle kalmayıp şimdi de tüketim ve gıda maddeleri üzerinde sömürüyü asgariye indirmek için 1 Mayıs Halk Tüketim Kooperatifi ismiyle kooperatiflerini çeşitli zorluklara rağmen kurmuşlardır. Kooperatif çalışmalarını başarı ile sürdürüyor. Ancak devrimci maskeli bir dizi sahtekar, kooperatif çalışmalarında halkın bu yöndeki mücadelesini desteklemiyorlar. Bir yandan çalışmalarını seyir ederken, engellemek için fırsat kolluyorlar. Ama halk bu mücadelesini her ne pahasına olursa olsun sürdürmede kararlıdır, burjuva oyunlarına gelmeyecektir.

1 Mayıs mahallesine kooperatif kurulması, 1 Mayıs halkı için çok önemlidir. Çünkü hakim sınıflar bu halkı tanımıyor, vatandaş olarak görmüyor. Gayri meşru bir mahalle olarak görüp tasfiye planları yürütüyorlardı ki; kooperatif örgütlenmesi bu yöndeki çalışmayı belli ölçüde geriletmiştir. Sosyal hakların gelmesi için mücadele edilerek, ulaşım sorunu da önemli ölçüde çözülmüştür. Bu da halkın bir zaferidir.

Mahallede Halkın Yolun'daki küçük burjuvalar halkın kendi kurduğu öz kooperatifini engellemek için başka mahallelerdeki kooperatiflerin şubelerini kurmaya çalışarak mahalle halkının birleşmesini engellemeye çalışmıştır. Başarı göstere-

meyince de, kapatmak zorunda kalmışlardır. HY dışında bilinen "proleter devrimci" sıfatlı diğer akımlar da mahallede ne olduğunu bile sormayarak sonrada eleştirme yarışları. Bu akımlar bu tavırlarıyla halkın gerisinde olduklarını ve kuyrukçuluklarını ispatlıyorlar.

Türkiye'de kooperatif çalışmaları burjuva nitelikte faaliyet sürdürmektedir. Ticari amaçla (toptancı amacıyla) burjuva kafalara hizmet etmektedir. Devrimci kooperatif nedir? Nasıl olmalıdır? 1 Mayıs mahallesinde verilen bu yöndeki mücadele Türkiye'deki devrimci kooperatif çalışmalarına katkıda bulunacağına, kooperatifle kurtuluş olmayacağına halk bilmektedir.

1 Mayıs halkı şimdi kooperatif kanalı ile bu ekonomik zorluklar içerisinde biraz nefes alabilmektedir. Faşist devlet kooperatiflere karşı politikası belli zorluklar çıkartarak halkımızı mahrum ettiği gibi 1 Mayıs halkını da mahrum etmektedir.

Bu zorluklara rağmen kooperatif gelişmektedir. 3 aylık bir çalışması sonucu bir şube açtı, ikinci şubesini de yakında hizmete sokacaktır.

Bakkalların önemli bir bölümü dükkanlarını kooperatife devrederek, kooperatife üye olarak kooperatifin gelişmesine yardımcı olmaya başlamıştır.

1 Mayıs Mahallesinden Mücadele Okuyucuları

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

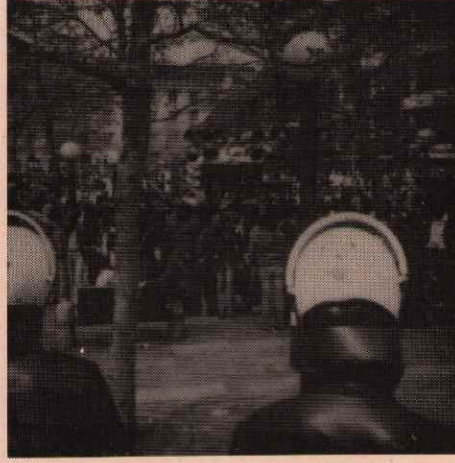
Hamburg

FAŞİST SALDIRILAR MÜCADELEMİZİ ENGEL-
YELEMEZ !

İşçi arkadaşlar, öğrenci kardeşler,
20 Mayıs'ta, Hamburg-Altona'da bildiri
dağıtan devrimcilere 25-30 kadar MHP li
faşist saldırdı. Bu saldırıda faşistler
gereken dersi aldılar. Bu saldırıda yenik
düşmelerini hazmedemeyerek saldırılarını
çeşitli dallarda sürdürmeye devam ettiler.
Arkadaşların evlerini gözetleyerek, camla-
rını dinleyerek, trende, otobüste yalnız
gördükleri devrimcilere saldırarak devrim-
ci mücadeleyi boğmaya çalıştılar. Fakat
bütün çabaları fiyasko ile son buldu. Fa-
şistler, uğradıkları yenilgilenden iyice
acılaşıyor ve saldırganlaşıyordu.

16.5.80 de Altona'da Ulu Camii önünde
100 kadar kitleyle bildiri dağıttılar.
Bu eylem tam anlamıyla bir gövde gösteri-
siydi. Faşistler, caminin hemen yanında
sağını, solunu çevirerek, derneği denetle-
yerek, derneğimizden ne kadar korktukları
ni ortaya koyuyorlardı. Faşistler, dağıt-
tıkları bildiriye, 17 Mayıs'ta Hamburg'da
merkezi bir yürüyüş yapacaklarını bildiri-
yorlardı. Faşistler, bu bildirilerinde,
Almanya'da "kırmızı komünistlerin kendileri-
ni rahat bırakmadığını" belirtiyor. Ken-
dilerini barışsever olduklarını ve saldı-
rgan olmadıklarını anlatıyorlardı. "Kırmızı
komünistlerin" saldırılarına son örnek ol-
arak Altona olayını gösteriyorlardı.

Biz, burada öncelikle, faşistlerin yür-
rüyüş kararlarını neden, yürüyüş gününe
bir gün kala halka açıkladıkları üzerinde
durmak istiyoruz. Bunun iki nedeni vardır:
Birincisi; Yürüyüş kararlarını yürüyüş gü-
nünden bir kaç gün önce halka duyururlar-
sa, devrimciler (bugüne kadar olduğu gibi)
faşistlerin bu girişimini engelleyecekler-
dir. İkincisi; Yine devrimcilerin çabala-
rı sonucu, Hamburg belediyesinin yürüyüş
iznini faşistlerin elinden geri alabilme
konusudur. İşte bu iki nedenden dolayı,
faşistler yürüyüşlerin yapılacağını açık-
ça halka ilan edemiyorlardı. Ancak eyleme
bir gün kala bunu duyurabiliyorlardı. Fa-
kat gelin görün ki faşistlerin bu "kurnaz"
politikaları da suya düştü. Faşistlerin
yürüyüş yapacağını Cuma günü öğrenen derne-
ğimizi, derhal çevresindeki ve Hamburg i-
çindeki devrimcilerle temasa geçerek, fa-
şistlerin eylemlerinin engellenmesi için
gerekenin yapılmasını önerdi. Bu konuda
ilk temasımızı Devrimci Yoldan arkadaşlar
la kurduk. Bundan sonra Barış ve Birlik
Derneği ve Halkın Kurtuluşuyla temas
kurduk. Devrimci Yoldan arkadaşlar Alman
devrimcileriyle ilişkiye geçti. Cuma akş-
mı yapılan toplantıda, dört Türkiyeli dev-
rimci dernek ortak eylem kararı aldık. A-
linan karara göre öncelikle, faşistlerin
eylemi yasal yollarla engellenmeye çalışıl-
acak, eğer engellenemezse, faşistlerin
eylem yapacakları alanı faşistlerden ön-
ce işgal ederek, alana faşistler konulma-
yacak. Birinci girişimimiz sonuçsuz ka-
lanca ikinci yolu pratiğe koyduk. Bir gün
lük kısa hazırlık çalışmasına rağmen 600-
700 kadar bir kitleyle sabah saat 11-12
sıralarında meydana işgal ettik. Faşist-
ler, meydana saat ikide geleceklerdi. Mey-
dana dört derneğin dışında Alman örgüt-
ler de geldiler. Bu örgütlerin içinde mo-
dern revizyonist (DKP) ve sosyal faşist
TKP nin yan kolu FİDEF üyesi Hamburg der-
neği de katıldı. Bu gurup bir avuçtu. Eylem
alanında militanca yapılan görev tak-
simi ve yapılan çalışmalar ilk baştan biz

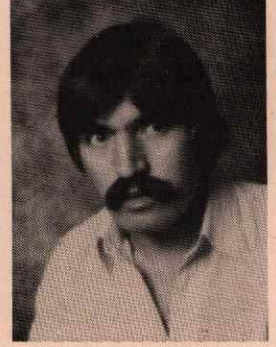

lerin kararlı ve mücadeleye hazır olduğ-
muzu dosta düşmana gösteriyordu. Eylem a-
lanının ön cephesinde özellikle ATIF'li
arkadaşlar yer almıştı. Bu cepheyi Dev-
Yol'dan arkadaşlarla koruyacaktık. Bizim
bu korsan eylemimiz polisi rahatsız etti.
Polis birliğimizi parçalamak ve mücade-
lemizi yenilgiye uğratmak için eylem cephe-
sinin ön kesiminden saldırıya geçti. Ar-
kadaşlar, bu saldırıya karşı yiğitçe di-
rendiler. Polis gerilemek zorunda kaldı.
Eylemimizi sözüm ona desteklemeye gelen
sosyal faşist TKP taraftarları ve DKP'li-
ler olayların kızıştığını görünce hemen
kabuklarına çekilmeye başladılar. Bu al-
çaklar, kurtuluşu meydana terketmekte
buldular. Polise yalvararak polise kendi-
lerini çemberin dışına bırakmalarını iste-
di. Ancak, polis, sosyal faşistlerin bu
isteklerini geri çevirdi. Çünkü, polisin
istediği; devrimcilerle, bu bir avuç al-
çak arasında bir kavga çıkarmak ve müca-
deleyi içten yıkmaktı. Ancak, polisin bu
tertipti de boş çıktı. TKP ve DKP liler
meydanı terkettiler. Dönöklere aldanan
bir takım insanlar, meydana terketmediler
ve TKP nin kaşarlanmış seflerine bu an-
lamda gereken dersi verdiler. TKP li ve
DKP li modern revizyonistlerin bu ihaneti
onların gerçek yüzlerini bir kere daha
ortaya koydu. Devrim ve halka inanan gü-
venen bütün kitle, bu dönök kaçınlarını
nefretle kınadılar. Bir yandan Alman po-
lisinin saldırısı, diğer yandan MHP'li it-
lerin saldırısı, diğer yandan ise TKP li
sosyal faşistlerin saldırısı bizlerin di-
rencini kıramadı. Direncimiz kırılacağına
daha azimli ve kararlı bir şekilde büyüd-
dü.

Saat 2 de faşistler meydana geleceken
gelmediler. Faşistler, biz eylem yapıla-
cak alanı işgal ederken, kendileri de Al-
man polisiyle anlaşarak başka bir alanda
eylem yapma kararı almışlardı. Faşistler
bütün çığırkanlık ve yoğun çalışmalarına
rağmen, yürüyüşe ancak 250-300 kişiyle ka-
tılabilirler. Bildirilerinde "Avrupa ça-
pında eylem koyuyoruz" diyerek, taraftar-
larına cesaret vermeye çalıştılar, gerçek-
te ise Kuzey Almanya güçleri ile eylemi
desteklediler. Buna rağmen faşistlerin ey-
lemi fiyasko ile son buldu. Çünkü, birin-
cisi; istedikleri alanda yapamadılar ve
böylece bir kere daha devrimcilerin karar-
lılığı altında geri çekildiler. İkincisi;
binlerce kişiyle yürüyeceklerini ilan et-
melerine rağmen, yalanları ortaya çıktı.
Üçüncüsü; Alman ve diğer milliyetlerden
tüm ilericilerden teşhir oldular. Bütün
bu olgular faşistleri çileden çıkardı.
Faşistler, Altona camii önüne kadar yürü-
yüş yaparak eylemlerini bitirdiler.
Devrimciler, saat 11 den itibaren eylem
alanında bulunuyordu. Saat akşam 4 e ka-
dar polis bizi çember içine alarak bırak-
madı. Çünkü saat 4 sıralarında faşistle-
rin yürüyüşü başka bir semtten (Schtern-
schamse) devam ediyordu. Saat 4 de diren-
cimiz ve kararlılığımız sonucu polis bi-
zim çemberden çıkmamıza mücade verdi.
Toplu halde yürüyüşe geçen devrimciler, sa-
at 4 sıralarında 1000 i aşmıştı. Bu kitle
vi mücadele korsan eylemi olmasına rağ-
men yürüyüş kararı polisten söke söke
alınmıştı. Dammtor Bahnhof'una kadar yürü-
yüş yapılarak miting konuşmasıyla eylem
son verildi.

Eylemimiz, bir bütün olarak olumlu ol-
du ve amacına ulaştı. Eylemden sonra ör-
gütlü ve toplu halde derneklere dağıldı.
Derneğe giderken, Altona Bahnhofunda polis
arkadaşlara saldırdı. Sudan bahanelerle
arkadaşımızı karakola götürerek saat 4.30
dan 11 e kadar tutukladıktan sonra geri
bıraktı. Bu eylemde üç Alman arkadaş da

BÖBLİNGEN

Bir memleketin genci
Gençliğini köle olarak geçiriyorsa
O memleketi yönetenler kahrolsun

Bir memleketin yoksul genci
Hastalanıp da tedavi edilmezse
Onu göz göre göre ölüme mahkûm edenler
Kahrolsun

Ülkemizde bu acı gerçeklerin sorumlusu
Komprador patron ağa devletidir.

Arkadaşımız Emin UĞURLU yoksul bir aile-
nin çocuğu olup, Türkiye'de işsizler ordu-
sunda yer alıyordu. Daha iyi yaşamak için
kurtuluşunu Almanya'da aradı.

Emin UĞURLU da tüm ezilenler gibi işgü-
cünü Alman patronlara satıp, 6 seneden beri
Sindelfingen'de solo fabrikasında çalışı-
yordu.

Almanya'da edindiği tecrübelerden, prati-
ğinde gördüğü gerçeklerden Almanya'da da
kurtuluşunun olmadığını görür. Ancak kendi
kurtuluşunun Demokratik Halk Devrimiyle ol-
acağına kanaat ederek, Derneğimize üye ol-
up kendi gücü oranında mücadele etmiştir.

Emin UĞURLU arkadaşımız iki seneden beri
kalp hastası. Hasta olduğu halde gittiği dok-
torlar kendisine esas tedavi yöntemlerini
aramayıp, yaşadıkları basit ilaçlarla avutma-
ya çalıştılar. Doktorlar arkadaşımızın sıh-
hatinin iyi olmadığını bildikleri halde acı-
masızca işe gönderiyorlardı. Son olarak 13.
3.80 günü arkadaşın duracak hali kalmayınca
kendisi hastahaneye gider. Aynen şöyle söy-
lüyor: "Benim duracak halim kalmadı. Ben ö-
lüyorum. Neden beni tedavi etmiyorsunuz?"
demesi üzerine mecburiyet karşısında içe-
riye alınıyor. Stuttgart Katherina hospi-
tal hastahanesinde bir hafta yattıktan son-
ra arkadaşın ziyaretine giden başka bir ar-
kadaş doktordan arkadaşın durumunu sordu-
ğunda doktor şöyle diyor: "Durumu pek iyi
değil. İki haftaya kadar belki netice belli
olur. Ondan sonra belki renteye ayırırız."
Ve 27.3.80 günü arkadaşın gereken tedavisi
yapılmayarak acımasızca göz göre göre ölü-
me mahkûm edilir.

Biz hastahaneye gidip bu arkadaşın neden
gerekli tedavisi yapılmadı, ölüm sebebi ne
idi, bunu sordüğümüzda doktor bize şu cevabı
verdi: "Aslında tedavi yapılabilirdi. Ama
bunun tedavisi ancak Amerika'da yapıla-
bilir. O da mamafih hastalık sigortası mas-
rafları karşılayamadığı için biz de ilgi-
lenemedik ve böylece öldü."

Arkadaşlar, Bacılar, Kardeşler,
Burada görüldüğü ki işgücünü satıp da ya-
şam faaliyetlerini devam ettiren biz em-
ekçilerin değeri gerek emperyalist burju-
valar tarafından olsun, gerekse onların u-
şakları olan komprador burjuva ve toprak
ağaları olsun Arkadaşımız Emin UĞURLU gi-
bi nice Emin UĞURLU'lar öldükten sonra
renteye ayırmaya çalışıyorlar, mülksüzleş-
tirilen bunun gibi nice işçilerin, emekçi-
lerin üç-beş kuruşluk kendi kar hırsları
için karşılığı olmayanları öldürmeye mah-
kûm ediyorlar. Tüm bu acı gerçeklerin sorum-
lusu dünyada emperyalizm ve sosyal emper-
yalizm, onların uşakları olan komprador bur-
juvazi ve toprak ağalarıdır.

Bu acı gerçeklerin ortadan kalkması in-
sanın insan tarafından ezilmemesi ancak
dünyada sosyalizm zaferiyle mümkündür. Ül-
kemizde ise tüm emekçilerin kurtuluşu hal-
kimizin vermekte olduğu Demokratik Halk
Devrimi mücadelesinde sosyalizmin zaferi
ile mümkündür.

İşte bunun için çeşitli milliyetlerden
çilekeş halkımız bu acı gerçeklerden sö-
mürü talan sisteminde sefilliğin cehenne-
minden kurtulmak için Halk Demokrasisi ve
Bağımsızlık için örgütlenelim. Pratikte gö-
rüyoruz ki bu acı gerçeklerin sorumlusu
Patron-ağa devletidir.

Bu devletin çarkını ortadan kaldırmak i-
çin örgütlenip, örgütlü mücadelemizle ancak
gerçek kurtuluşumuza kavuşabiliriz.

Devamı 11. sayfa

BÖBLİNGEN İŞÇİ DERNEĞİ

tuklandı. 1 Mayıs heyetine 14 Temmuz yıl-kımı öncesinde Aytekin Kotil şöyle diyor-du: "Bir Mayıs mahallesinin bütün sorunla-rını yaz sonuna kadar çözeceğiz" (Günaydın) 14 Temmuz öncesi CHP'liler şöyle diyor-du: "Bütün isteklerinizi yasal yoldan çözmek için elimizden geleni yapacağız"

Kardeşler, Görüldüğü gibi hakim sınıflar saldırı-larını sistemli bir biçimde sürdürmekte-dirler. 1 Mayıs mahallesi tasfiye etmek için ağır baskı ve sindirme yöntemi uyguluyorlar. Bu günkü hükümet açık bir iki yüzlülükle sorumluluktan kaçmaya çalışı-yor. Emlakçılar ve büyük para babalarıyla kardeşçe bir dayanışma içinde olan hü-kümet halka her türlü zulmü reva görüyor. İlerici kuruluşların ve yurtsever her ki-şinin bu sinsi planlara karşı tavır alma-sı namuslu bir görevdir.

HER YIKIMIN GEREKÇESİ HEP AYNI: "TAPULU ARAZİ", "HAZİNE ARAZİSİ" vs.

Bu güne kadar "hazine arazisi" üzerin-de de, "tapulu arazi" üzerinde de sayısız gecekondular yapılmıştır. Ama hazine arazisi üzerine yapılan gecekondular bir parça normal karşılandığı halde "şahıs arazisi" üzerindeki gecekondular için kıyamet kô-partilmiştir. Biz böyle bir ayırımı kabul etmeyiz, 1960'dan beri büyük kentlerin arazilerini kamulaştırılacağı söylenip durulurken bugün büyük kentlerin dağı-tılma durumudur. Alınip incele-nilirse bu tapular 2-3 yıllık tapulardır. Üstelik belli ki bu yerlerin çoğu arsa ticareti için kışkırtılan yerlerdir. Mesela 1 Mayıs toprağı yaban bir bayırdır, bir tarla toprağı falan değildir. Buranın ya-ban bir çöplük olduğunu herkes bilir. O halde insanların başını sokacak bir ev toprağı yokken, bu dağların tapulanması-nın nedeni nedir? Besbelliki ihtiyacı halkın kanını emmek için açık gözlerin gasettiği topraklardır. Hiç bir üretimde bulunmadan, toprak alışverişi ile halkın sırtından mışyonlar vermek ne demektir? Bu orta-çağ işleyişi ne zaman sona erecek Bir yandan toprak işgalinden bahsedilir-ken, kent çevresindeki toprakların (üsteli-k arsa aday topraklar) kamulaştırılma-cağı söylenirken, İstanbul gibi bir şe-hirde modern çağın toprak ağaları, bizzat devlet eliyle, devlet arazileri üzerinde türetiliyor. 14 Temmuz günü yıkılan gece-konduların bulunduğu yer Yıkılan gazete-siyle birlikte Koç'da dahil 18 firmanın tapulamak için çektiikleri yerdur. Yani şehirlerde Tercüman da dahil bir çok orta-çağ kurumu olan toprak ağaları türemiş, halkın kanını emiyor, üstelik ekonomiye

hiç bir yavayı olmayan arsa tüccarlığına karşı çıkacağına, halka karşı takınılan bu zalim tutum neyle açıklanabilir? Ecevit "toprak işleyenin su kullananın" diyordu. Acaba 1 Mayıs halkı ne istemişti ki ? Başını sokacak bir ev. Toprağı kullanan halka hükümetin aldığı tutum, vaadlerini yalanlamıyormu? Yoksa Ecevit'in vaad ettiği toprak "özel şahısların" değil de ay'daki toprak mıdır? Besbelliki kullanılacak olan toprak "özel şahıs ara-zisi" olacaktır. Bu yüzden binlerce kişi-nin evsiz kalması "özel arazi" vs. ile haklı çıkarılamaz. Diğer yandan Anayasa'nın 49. maddesinde "Devlet her vatandaşın konut ihtiyacını karşılamak zorundadır" der, çünkü, hiç bir insan barınaksız dü-şülemez. Hal böyleyken tapulu arazidir diye insanların bu en tabii hakkını gaspetmek hangi çağın davranışıdır? Bütün bunlar bir yana gecekondular hukukuna göre bile 7 ve 14 Temmuz yıkımları yasadışı ve insanlık dışıdır. Kanunlara göre evler yıkılmadan 15 gün evvel haber verilmeli-dir. Böyle bir ihbarda bulunulmadan yıki-lan gecekondular yasadışı yıkılmıştır. 1 Mayıs halkı buraya 100 milyon TL harca-mıştır. Eğer devlet "hiç bir kişi, kuruluş ve zümreye imtiyaz tanııyorsa, bu topraklar üzerinde kimin daha fazla ta-sarruf hakkı doğmuştur? Yani 100 milyona karşılık "Atakent" hazineye na ödemmiştir?

Görüldüğü ki Cumhuriyet ve diğer gazete-lerin, özellikle ağzına sakız ettiği "tapulu arazi" safasatısı kökten reddedil-melidir. Mesele ele alınırken "tapu" de-ğil halkın ihtiyacı göz önüne alınmalıdır.

İstanbul'un bir çok yerinde olduğu gi-bi, Ümraniye'de her 10 dükkandan biri arsa ofisidir. Devlet, bu keneller, bu asalak geçişlerinle karıştırmak istemiştir? Üstelik "tamamı 35000TL arsalar zafer ticarette" diye televizyonda rekla-mını yaptırarak devlet, daha sonra "mah-kemelik" olan bu sahtekarlıktan haberi varmı? Zamlardan, işsizlikten, topraksız-likten takatı kesilen halkın gecekondular yapmaktan başka çaresi kalmamıştır. Bu hal-kin en tabii hakkıdır. Gecekonduların hiç bir yasal, hukuksal, insani yanı yok-tur. Tamamen insanlık dışı olan bu tutumu her kes, her ilerici kuruluş şiddetle kı-namalıdır.

Bütün halkımız 1 Mayıs mahallesi-nin parça parça tasfiye girişimine karşı çık-malı, yıkılan evlerin tazminatı ve yeni-den yapılması için mücadele verilmelidir. 1 Mayıs halkının en büyük desteği ve gücü ilerici kitle kuruluşları ve düzenin ezdi-ği Türkiye emekçileridir.

1 Mayıs Mahallesinden Mücadele Okuyucuları

HALKIN KURTULUŞU BÖYLE NEREYE Baştarafı 4.sayfada

Halkın Kurtuluşu bize karşı saldırıla-rını Genel Kurullarımızda sayfalar tutan yazılarda "tekkeci", "anti-demokratik" suçlamalarıyla bağlattı. İspanya'daki Gençlik Kampında "provakator" olduğumuz iddiasıyla devam ettirdi. En son olarak -ta fiili saldırıya geçti.

Halkın Kurtuluşu saldırılarını ilk ön-celeri siyasi ve ideolojik temelde yürüt-meye çalıştı. Ama savunduğu şeyler haksız ve saçma teoriler olduğu için çabucak if-las etti. Halkın Kurtuluşu her örgütlendi-ği yerde ATİF ve ATÖF'ün düşmanlığı yaydı. ATİF ve ATÖF'ün çöküşe gittiğini, kitlesi-nin kalmadığını propaganda etti. Ama he-sapları tutmadı. ATİF ve ATÖF her geçen gün daha da güçlendi.

Önce siyasi ve ideolojik temelde hak-sız eleştiriler; tutmayınca dedikodu ve if-tira; tutmayınca fiili saldırı peki bu iş-sonu nereye ? Nereye böyle Halkın Kur-tuluşu ?

Bu soruyu özellikle devrimci düşüncede ki genel devrim taraftarları ısrarla soru-yor. Ne olacak bu işin sonu ?

Devrim sorununda sorumluluk duymak he-pimizin görevidir. Faşizme karşı düşmanlı-ğın yerini devrimcilere karşı düşmanlık aldığı andan itibaren o siyasetin devrim-ci sorumlulugundan söz edilemez.

Devrimciler aralarındaki siyasi farklı-lıkları tartışma ve eleştiri yoluyla gi-dermeye çalışmaktadırlar. Bunun için de karışıklı propaganda ve ajitasyonda ser-bestlik olmalıdır. Bu devrimcilerin birli-ğini sağlamanın, faşizme karşı güçlü olma-nın silahlarından birisidir. Devrimci ha-reketin güçlenmesinin en önemli öğelerin-den birisidir.

Şimdi Halkın Kurtuluşu bu silahı kaldı-rıp atıyor. ATİF ve ATÖF taraftarlarıyla tartışacak bir sorunu yok. Tersine dediko-du ile kazandığı taraftarlarını mümkün ol-duğu kadar ATİF ve ATÖF siyasetinin "teh-likesinden" uzaklaştıracak, bu uğurda ge-rekirse Darmstadt'da olduğu gibi zorda kullanacak. Ve ATİF-ATÖF taraftarları, Hal-kin Kurtuluşu taraftarlarıyla ne kadar tartışmaya, onlara ne kadar görüşlerini iletmeye çalışırlarsa, Halkın Kurtuluşu'nun ıftırlarını ve siyasetindeki saçma-lıkları ne kadar teşhir etmeye kalkarlarsa o kadar "provakator" olacaklar. Demek ki devrimciler ajitasyon ve propagandayı sırf "provakasyon" olsun diye yapıyorlar.

Evet Halkın Kurtuluşu, biz senin "pro-vakasyon" diye nitelediğin çalışmalarını-za devam edeceğiz. Bundan şüphen olmasın. sen, boğazın yırtılınca kadar "provakas-yon" diye bağır dur. Bizim "provakator" o-lup olmadığımıza halk karar verecektir. Bi-zim devrimci mücadelemizi hiç bir güç en-gelleyemedi, siz de engelleyemeyeceksiniz

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER
YAŞASIN ATİF-TÖK'YD !
HALK GÜÇLERİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILA-CAKTIR !
YAŞASIN DEVRİMCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİ !

ATİF-TÖK/YD

ZAM EMEKÇİLERİN BİTMEZ ÇİLESİDİR

Komprador patron ağı düzeninin kurula-rından biri olan İstanbul Ticaret Odası, geçen ay temel gıda maddelerinin artış o-ranını hakkında şu listeyi yayınladı :

İSTANBUL TİCARET ODASI VERİLERİNE GÖRE TEMEL GIDA MADDELERİNİN FİYAT ARTIŞ LİSTESİ

1975 YILI	1980 YILI
EMEK ... 385 krs. kg.	EMEK ... 18 TL. kg.
UN ... 575 krs. kg.	UN ... 30 TL. kg.
ET ... 3500 krs. kg.	ET ... 275 TL. kg.
YAĞ ... 1675 krs. kg.	YAĞ ... 32 TL. kg.
VİTA YAGI ... 775 krs. kg.	VİTA YAGI ... 37,50 TL. kg.
SEKER ... 1700 krs. kg.	SEKER ... 82 TL. kg.
K.FASULYE ... 375 krs. kg.	K.FASULYE ... 80 TL. kg.
SOĞAN ... 1650 krs. kg.	SOĞAN ... 80 TL. kg.
ZEYTİN ... 700 krs. kg.	ZEYTİN ... 150 TL. kg.
SOT ... 4650 krs. kg.	SOT ... 40 TL. kg.
CAY ... 12000 krs. kg.	CAY ... 100 TL. kg.
ODUN ... 400 TL.	ODUN ... 1300 TL. kg.
KİRA (Gecekondular) ... 75 TL.	KİRA (Gecekondular) ... 3000 TL.
DOKTOR ... 75 TL.	DOKTOR ... 800 TL.

Görüldüğü gibi; en temel ihtiyaç madde-leri 5 yıl içinde 5 misli ile 10 misli a-rasında bir artış göstermiştir. Ama bu dö-nem içinde emekçilerin eline geçen paradaki artış bir misli ile iki misli arasında değişmektedir. Yani 5 yıl içinde Türkiye-de emekçilerin satın alma gücü korkunç bir şekilde azalmıştır. Emekçi halka bu cefayı çektirenlerden bir gün mutlaka he-sap sorulacaktır!

S. GÜLER

Şeker zamlı fiyatla satılmaya başlandı

ANKARA, (Hürriyet). Yeni şeker fiyatları, Resmi Gazete'nin dünki sayısında yayımlanarak yürürlüğe girdi. Zamlı şeker satışlarına da saat 13.00'den itibaren başlandı.

Bakanlar Kurulu kararına göre, şekerin fabrika ve depolarda teslim toptan satış fiyatları şöyle:

Küçük şeker (torba) ... 40 TL.
Küçük şeker (torba) ... 45 TL.
Küçük şeker (kutu) ... 47 TL.
Rafine " " ... 44 TL.

NÜRNBERG - FÜRTH

Nürnberg Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği 5. Genel Kurulunu yaptı. 3 Ma-yıs 1980 günü yapılan 5.Olağan Genel Kuru-la üye ve üye olmayan 100 üğün üzerinde iz-leyici katıldı. Genel Kurulda devrim şe-hitleri anısına saygı duruşundan sonra gündem maddelerin egeçildi. Eski yönetim kurulu faaliyet raporı üzerinde tartışma-lar yoğunlaştı. Eski yönetim kurulunun hataları eleştiri, özeleştiri silahıyla düzeltilmeye çalışıldı. Genel Kurulda Batı Alman emperyalistlerinin, dernek üyelerinin ismini istemesi, para cezala-rına çarptırması gibi derneğimize baskı-ları teşhir edildi.

Eski yönetim ve denetim kurullarının aklanmasından sonra yeni yönetim kurulu seçimi yapıldı. Nürnenberg derneği 5.Genel Kurulundan daha da güçlü olarak çıktı.

* * *

HAMBURG- Baştarafı 10.sayfada

polis tarafından tutuklandı.

Bütün bu gelişmeler ve olaylar gerek Batı Alman polisi gerekse MHP li faşist-lerin saldırılarının bundan böyle daha da yoğunlaşacağını göstermektedir.Devrim-ciler bunun bilincinde olmalıdırlar. Fa-sistler, dağıtıklarını öldürdükleri ATİF ve ATÖF'ün kapatılmasını talep etmekte ve ö-gütlerimizi "Kızıl katil komünist örgüt-ler" olarak nitelendirmektedirler.

MHP li faşistlerin, Alman emperyalist-lerinin saldırıları bizleri yolumuzdan a-lıkoyamaz. Yolumuz halk demokrasisi ve ba-gımsızlık yoludur.

H.Oğuz

Not : Bu eylemde ATİF taraftarları 150-180 kişi civarında idiler.

HEILBRONN

Heilbronn'da Devrim şehitlerini anma gece-si yapıldı. Devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuyla başlayan gecede genelde dünyada, özelde Türkiye'deki sınıf mücadelesinde özet düşen devrimcilerin hayatla-rı, mücadeleleri ve onların siyasi görüş-leri anlatıldı. Daha sonra ozanlar devrim ci türküler söylədiler. Dia ve Tiyatro ge-ceyi renk kattı. Geceye 1500 ün üzerinde kitle katıldı. Kardeş dernekler ve PARTI-ZAN dışında kendilerine proleter devrimci yim diyen diğer gruplar geceye katılmaya-rak, devrim şehitlerine ne derece sahip çıkmış olduklarını ispatladılar.

Gecede program "Devrimciler Ölü, Dev-rimler Sürer", "Halk Savaşçıları Ölümsüz-dür", "Komprador patron-ağı devletini yı-kacağız, Halk İktidarını Kuracağız" slo-ganları ile sık sık kesildi. Devrim andı içilerek gece başarıyla bir şekilde sona erdi.

FREISING

Freising ve Çevresi Türkiyeli İşçi Gençlik derneği 3. olağan Genel Kurulunu 19 Nisan 1980 Cumartesi günü yaptı. İki bu-çuk yıldır Freising ve Çevresi Türk-Alman İşçileri Dayanışma Derneği adı altında çalışmaları sürdüren dernekten, faşist CHP'nin savunucularının uzaklaştırılmasıyla, dernek ismi Freising ve Çevresi Türkiyeli İşçi-Gençlik Derneği olarak değiştirildi ve ATİF, ATÖF sempatisini bir siyaset iz-lenilmesine karar verildi.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

GÜNEY KORE

GÜNEY KORE HALKI FAŞİST REJİME KARŞI AYAKLANDI

Emperyalistlerin sadık uşaklarının faşist rejimine karşı Güney Kore halkının protesto gösterileri şeklinde başlayan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi silahlı ayaklanmaya dönüştü. Güney Kore'nin güneyindeki Kwangju, bir kaç gün süren kanlı sokak çatışmalarından sonra faşist rejime karşı ayaklanan halkın eline geçti. Sıkıyönetim komutanlığının verdiği bilgiye göre; ayaklananlar hakim sınıfların ordusunun 3500 silahına, iki hafif makinesine, 46.000 atımlık cephanesine, 4 tankına, 80 jipine, 50 kamyonuna el koydular. Halk, hakim sınıflardan ele geçirdiği silahlarla hakim sınıfların ordusuna karşı direniyor. Ayaklanma, Kwangju'nun sınırlarını aşma eylemine sahiptir. Hakim sınıflar büyük askeri bir gücü bu bölgeye yığıyor. ABD emperyalistleri de ayaklanmanın yaygınlaşması halinde, askeri müdahale için gerekli tedbirleri alıyor.

Olaylar şöyle gelişti :

Mart ayı içinde öğrenciler "hükümetin tayin ettiği üniversite başkanlarının istifası" ve "haftada dört saatlik zoraki askeri eğitimin kaldırılması" için mücadele ettiler. Öğrenciler, mücadele yoluyla amaçlarına kısmen ulaştılar.

Diğer yandan, işçiler daha iyi hayat şartları, ücretlerin yükseltilmesi için mücadeleye atıldılar. Bundan bir ay önce 6000 den fazla maden işçisi, maden ocaklarını işgal ettiler. Mücadele ile %40 ücret zammı elde ettiler. Maden işçilerinin grevini, çelik ve tekstil işçilerinin grevi izledi.

Mayıs ayı içinde, Güney Kore halkının mücadelesi, siyasi taleplerin ileri sürüldüğü kitle gösterilerine dönüştü. Güney Kore'nin başkenti Seul'de yapılan gösterilere binlerce kişi katıldı. Gösterilerde, sıkıyönetimin kaldırılması, başbakanın istifası talebi ileri sürüldü.

Hakim sınıflar, gösterilere şiddet ile cevap verdiler. Yüzlerce gösterici yaralandı. Fakat hakim sınıfların terörü gösterileri durduramadı. Gösterilere katılan halk kitlelerinin sayısı gittikçe arttı. Gösterilerin devam etmesi üzerine Güney Kore başbakanı ve hükümeti istifa etti. Sıkıyönetimin kapsamı genişletildi. Ülkede iktidar, başını sıkıyönetim komutanı Chung Doo Hwan'ın çektiği faşist kılığın eline geçti. Ülkede her türlü siyasi çalışma yasaklandı. Hakim sınıflar arasında dalgaşmanın ve bölünmüşlüğü bir sonucu olarak bir çok muhalefet siyasetçisi tutuklandı.

Faşist terörün yoğunlaşması halkı durduramadı. Kitleler, hem başkent Seul'de hem de diğer şehirlerde, özellikle Kwangju'da gösteriler yaptılar. Chung Doo Hwan'ın görevinden alınmasını, sıkıyönetimin kaldırılmasını, siyasi tutukluların serbest bırakılmasını, Chung Doo Hwan'ın idam edilmesini talep ettiler. Daha sonra binlerce kitle, Kwangju'da ayaklanarak, şehri denetimleri altına aldılar. Şimdiye kadar hakim sınıflar ayaklanmayı bastırma başaramadılar.

Güney Kore halkının talepleri, haklı talepler, bu talepler uğruna verdikleri mücadelede Güney Kore'de emperyalistlerin kuklası faşist rejime darbe vuran bir mücadeledir. Güney Kore halkı emperyalizme, faşizme karşı mücadelesinde er geç zafer kazanacaktır.

C. NİHAT

BREMEN

Batı Alman emperyalistleri başta Bremen olmak üzere çeşitli şehirlerde 2.Dünya savaşından bu yana ilk defa halka açık "askeri yemin töreni" düzenlediler. Halka açık yemin törenleri, Nazi Almanyası'nda militarizmin propagandasını yapmak için düzenlenirdi.

Yemin törenlerinin ilki 6 Mayıs'ta Bremen'de bir stadyumda yapıldı. Bremen'de yapılan bu törende aynı zamanda Batı Almanya'nın NATO'ya üye oluşunun 25.yıl dönümü kutlandı.

Anti-militarist bir geleneğe sahip olan Bremen halkı, yemin törenini tepki ile karşıladı. Militarist propagandayı protesto gösterisi düzenlendi. Gösteriye binlerce Bremen'li katıldı. Göstericilerin 200 kadarı ile stadyumun giriş kapılarını tutan polisler arasında çatışma çıktı. Göstericiler, çatışmada taş ve molotof kokteyli kullandılar. Batı Alman ordusuna ait araçları yaktilar. Stadyuma açılan yolları kapattılar. Çatışmada 250 nin üzerinde polis yaralandı. Polis ile göstericiler arasında çatışma çıkması üzerine yemin törenini izlemek için gelenlerin önemli bir bölümü stadyuma giremedi. Batı Alman cumhurbaşkanı Cartens, Savunma bakanı Apel ve Bremen belediye başkanı Koschnick, stadyuma helikopterle inmek zorunda kaldılar.

Bremen'de düzenlenen yemin töreni Batı Alman emperyalistlerinin savaş hazırlığı içinde olduklarının yeni bir göstergesidir. Bu yemin töreni savaşa hazırlık sürecinin bir parçasıdır. Batı Alman emperyalistlerinin bu savaş hazırlıklarına karşı Batı Almanya halkı sessiz kalmayacak Bremen'de olduğu gibi protesto gösterileriyle emperyalistlerin savaş hazırlığının karşısında yer alacaktır.

C.NİHAT

GÖSTERİCİLER ASKERİ ARAÇLARI ATEŞE VERDİLER

YURTDIŞINDA 1 MAYIS- Baştarafı 3.sayfada

NORTHEIM

1 Mayıs gösterilerine "Northeim ve çevresi Türkiyeli işçiler derneği" 50 kişilik bir kitle ile Northeimde katıldı.

1 Mayıs 1980'nin Northeimde ayrı bir özelliği vardı. Birincisi Northeimin geçmişinde 1 Mayıs gösterilerine ilk defa yürüyüşle başlanması, ikincisi ve en önemlisi ilk defa Türkiyeli işçi ve işçi bacıların 50 kişilik bir kitle ile katılmasıdır. Sabah saat 8.00'de Dassel, Fredelsloh, Einbeck, Osterode gibi çevre köy ve şehirlerden gelen Türkiyeli işçiler, Derneğimizin belirlediği yerde toplanarak pankartları ile ve sloganlar atarak tam bir proleter disiplini anlayışla DGB'nin toplanma yerine yürüdü. Saat 10.00'da kortej konuşmaların yapılacağı yere hareket etti. Bu arada atılan kürkçe ve Türkçe sloganlarla ezilen Türkiye halklarının birlik ve dayanışması vurgulandı.

Atılan sloganlar ve pankartlar:
-Kahrolsun komprador patron ağa devleti!
-Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşiniz!
-Faşist iktidarlar 1 Mayıs'ları engelleyemez!
-Yaşasın bağımsız demokratik Türkiye!
-Kahrolsun yabancılar yasası!
-Eşit iş'e eşit ücret!
-Faşizme ölüm, yaşasın bağımsız demokratik Türkiye!
-Faşist Türk Federasyonu kapatılsın!

İSVEÇ

Mayıs ayı başında İsveç'te bütün ülkeyi saran grevler sonucu, ülkede yaşam felce uğradı. Kamu işçileri, özel sektörde çalışan işçiler, grevde büyük çapta yer aldılar. Gemiler, metrolar, uçak seferlerini durdurdular. İsveç televizyon ve radyosu yayını durdurmak zorunda kaldı. Posta sistemi ülkenin bir çok yerinde hiç işlemeyen duruma getirilirken, yurtdışı telefon santralleri tamamen kesildi. Maden işçileri de greve gittiler. Ülkenin hemen hemen önemli işkollarının tümünde yürütülen grevler, ülkede yaşamı önemli ölçüde etkileyen genel greve dönüştüler. Çeşitli ihtiyaç maddelerinin yokluğu kısa zamanda hissedilmeye başlandı. İsveç'in üretim kapasitesinin yaklaşık olarak %85 i tamamıyla durdurulmuş oldu.

Kamu kesiminde çalışan işçilerin bağlı olduğu sendikalar %11.3 lük bir ücret artışı talep ediyorlardı. Grevin sürmesiyle patronlarla, sendika ağaları arasında yeni anlaşmalar yapıldı. Özel sektörde çalışanlara 1980 yılının geri kalan kısmını kapsamak üzere %6.8 lik bir artış teklif edildi. Kamu işçilerine de %7.3 lük bir ücret artışı teklif edildi. Bu teklifler, Mayıs ayının üçüncü haftasında taraflar tarafından işçi sınıfı "namına" kabul edildi.

Bu grevlerin belirli bölümlerinde başı çeken muhalefetteki Sosyal Demokrat İşçi Partisi, bu grevleri hükümete karşı kitleleri arkasına takmak için kullanmaya çalıştı. Emperyalist burjuvazinin üçlü koalisyon hükümetin politikası genellikle ücretli sabit tutmak olmuştur.

İsveç'deki bu grevler silsilesinin önemli, dünya kamuoyunda gayet "istikrarlı", "dengeli" bir iş sistemine sahip olmasıyla tanınan İsveç'de durumun hiçte öyle olmadığını göstermesinde yatmaktadır. İsveç'te çok övülen iş sistemi, kapitalist, emperyalist sistemin ta kendisidir. Dolarıyla orada da yaşayan işçiler aldıkları ücretlerden memnun değildirler. Son grevler bunun açık ispatıdır.

Bugün sadece ekonomik talepler doğrultusunda yürütülen bu grevler, gün gelecek siyasi talepleri de kapsayarak, burjuva devleti hedef alacak ve İsveç işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinde büyük bir yer kaplayacaktır.

K. DEMİR

Stuttgart

Stuttgart'daki 1 Mayıs yürüyüşünde sendika ağalarına karşı muhalefet bloğunda ATIF önderliğinde 1500 civarında işçi yürüdü. Olumlu geçen yürüyüşten sonra miting alanında işçi sınıfını çeşitli sahte karlıklarla uyutmaya çalışan emperyalist burjuvazinin başta gelen sözcülerinden biri olan başbakan Schmidt'in konuşmaları muhalefet bloğu ve özellikle de bu blok içerisinde yer alan ATIF'li işçiler tarafından sık sık kesildi. Emperyalist burjuvazinin sözcüleri, miting sonrası vermiş oldukları demeçlerde, böyle güçlü bir muhalefetle karşılaşacaklarını düşünemediklerini belirtmek zorunda kaldılar.

1 Mayıs yürüyüşlerine ATIF önderliğinde Ulm'da 500, Augsburg'da 200 kişi katıldı. Yürüyüşler esas olarak olumlu oldu.

Derleyen Y. Özka

★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★